ANG KRISTO AY NAGBABALIK –
NAGHAHAYAG NG KANYANG KATOTOHANAN

LIHAM 2

(Ang Liham na ito ay dapat na pagbulay bulayan sa halip na basahin lamang)

Ako ang ***KRISTO.***

Habang ako ay gumagawa mula sa pinakamataas na dimensiyon ng ***BANAL NA MAPANLIKHANG KAMALAYAN*** , ang aking impluwensiya ay pumapalibot sa inyong mundo.

Sa pananalitang metaporikal, ako ay kasinglayo 'sa kamalayan' mula sa inyong mundo gaya ng inyong araw ay malayo mula sa lupa. Pero kung tatawag kayo sa akin nang may katapatan, ako ay malapit sa inyo kung kinakailangan upang tulungan kayo.

Mayroong marami na hindi matatanggap ang **MGA LIHAM** na ito. Ang mga taong iyon ay hindi pa handa para sa mga ito.

Mayroong susubok na salangin ang pagkakaroon ng mga ito, dahil ang mga turo nito ay nagbabanta sa kanilang kabuhayan at relihiyon. Hindi sila magtatagumpay. Ang **MGA LIHAM** ay mapapatatag ng pagsalungat.

Mayroon na tatanggapin ang **MGA LIHAM** na ito na may galak, dahil sa kanilang mga kaluluwa ay batid nila na lagpas pa sa mga relihiyon sa mundo ay ang **KATOTOHANAN- ang KATUNAYAN** ng pagiging naririto. Ito ang mga tao na magtatagumpay at sa pangkatapusan ay magliligtas sa mundo mula sa pansariling-pagkawasak.

Akin ngayong tatalakayin ang aking 'talambuhay' kung saan ko iniwan sa aking nakaraang **LIHAM.**
Ang layunin ko sa pagbibigay sa inyo ng mga detalye ng aking buhay sa pagpasok ko sa pampublikong pamumuhay bilang guro at manggagamot ay upang dalahin sa inyo nang buhay ang aking gawi at asal noong aking kabataan, ang mga pangyayari sa pagkakamit ko ng aking pansariling antas ng ispiritwalisadong pagkatao.

Ito ay mahalaga na inyong mailagay sa paningin kung ano ang Palestina noong ako ay narito sa lupa at maliwanag na nakita ang panloob na di pagkakatugma na nakanti ng aking mga turo sa mga tao na nadoktrinahan ng mga Hudyong paniniwala at tradisyonal na mga ritwal.
Ang mga di pagkakatugmang ito ay dahil sa kawalang kakayahan ng mga manunulat na itala nang may katumpakan ang lahat ng aking sinubukang ituro sa kanila. Sa mga aklat ay kalimitang may banggit sa

aking mga talinhaga na naglalarawan ng katunayan ng Kaharian ng Kalangitan o Kaharian ng Diyos, alinmang kataga ang ginamit ng mga manunulat pero **wala kahit saan man na sinubukan na abutin ang mga salita sa kanilang sarili, saliksikin ang mga pigura ng pananalita, o hanguin ang ispiritwal na kahulugan ng Kaharian ng Diyos o ang Kaharian ng Kalangitan.**

Habang nagsasalita ako ng aking mga totoong pangaral na ibinigay sa mga tao, kayo ay, sa liwanag ng aking mga karanasan sa disyerto at ang inyong kaalaman tungkol sa mga pangsiyentipikong tala, ay makaunawa, sa wakas, ng mumunti sa kung ano ang sinubukan kong ituro noong panahong iyon.

Dahil ako ay sa malaking antas ay hindi matagumpay, kailangan na subukan muli na gawin ito, sa simula ng panahong ito, itong milenyong ito, **dahil ito ay aking prebilihiyo, pinakamataas na karunungang ispiritwal at pananaw na ang susunod na panahon ay maitayo at malinang.**

Ito ay- at ay – mahalaga para sa isang Guro gaya ko at mga iba pa na naging lubhang sensitibo at sa mental at emosyonal na antas ay buo ang debosyon upang hanapin ang **Katotohanan ng Pagiging naririto,** upang pumarito sa lupa, upang **BUMUO NG MGA SALITA** na magsasalarawan para sa mga tao sa lupa, na nakakulong sa mga salita, kung ano ang mayroon sa **MAPANLIKHANG PANGKALAHATANG DIMENSIYON** sa isang hindi nalikhang antas. Kung hindi dahil sa mga inspiradong Guro, ang mga tao sa lupa ay nananatili pa ring mangmang sa lahat ng kung ano ang mayroon lagpas sa lupa- **handa para maka-ugnayan, para personal na maranasan at matanto upang isulong ang panghinaharap na ebolusyong ispiritwal.**

Hindi lamang ito - ang Bibliya ay sinasabi na pinakamalawakang binabasang aklat sa mundo. Sa pangkasalukuyang anyo nito ay natupad ang mga layunin nito.

Ang Bagong Tipan, sa anyo nito, sa mga bagahe ng mga maling interpretasyon ay sagabal sa pang-ispiritwal na ebolusyon. Ito ay panahon na ngayon upang kumilos papunta sa bagong dimensiyon ng mistikal na pananaw at pagkaunawa.

Dahil hindi posible sa akin, na bumaba muli sa katawang pantao upang mangusap sa mundo, at ako ay nasa ibang mga dimensiyon kung saan ako nagpapastol, sinanay ko ang isang sensitibong kaluluwa upang tumanggap at magsulat. Ito ang pinakamalapit na kaya kong gawin upang personal na mangusap sa inyo. Umaasa ako na inyong makuha at matanggap ito.

Anuman ang maykamalian ay pinawi na. Kayo ay makakasiguro dito.

Ang mga kaganapan at mga pagpapagaling na may kinalaman sa mga sumusunod na pahina ay hindi mahalaga. Ang mga ito ay nangyari pero ibinibigay lamang upang maunawaan ninyo ang kanilang tunay na kahalagahang ispiritwal.

Nais ko, na habang binabasa ninyo ay pakitingnan ang kalagayan noong dalawang libong taon na ang nakaraan at ang inyong pangkasalukuyang pamumuhay at mga panahon. Gusto ko na ipalagay ninyo na ang persona ni 'Hesus' bilang isang 'simbulo' ng kung ano ang sa kahulihan ay makakamtan ng bawat tao na handa at nagnanais na maging tagapagtatag na kasapi ng 'kaharian ng kalangitan' sa lupa.

Bagaman at ang mga tao sa inyong pangkasalukuyang mundo ay ang tinatawag ninyong makabago, malaking-ulo sa kanilang modernong 'karunungan at pag-aaral', bihasa sa pangkasalukuyang pag-uugali, at sa bagong mga pamamaraan sa pakikisalamuha sa iba, sa pangkaraniwan, ang mga tao noong mga panahong nakaraan ay katulad ng inyong mga sarili.

Sila ay kontrolado at sa pangkalahatan ay buyo ng kanilang KAMBAL NA PINTIG ng

Pagkakabuklod-Paghihiwalay

Mga Pagnanais- Mga Pag-ayaw
na kagaya ninyo rin.
Sila ay nagmahal, nagalit, naging kritiko, nagkondena, nagmura at nagtsismis, napuno ng ambisyon upang maangat tungo sa tuktok ng lipunan, inalispusta ang mga bigo sa buhay, pakubling 'nakitulog sa paligid' gaya ng tawag ninyo, at humusga sa mga kakaiba sa anumang paraan kaysa kanilang mga sarili.
Upang tulungan kayo na lubusang maunawaan at upang makapasok kayo sa panahon ko sa lupa, ang aking 'kamalayan ay bumaba dito sa inyong antas ng panglupang pagiging naririto upang maranasang muli ang 'persona' ni 'Hesus' at ang mga emosyon at mga kaganapan na ako ay may kinalaman.

****

Noong lisanin ko ang disyerto at tahakin ko ang daan patungo sa aking nayon ng Nazareth, ako ay puno ng ligaya, sobrang napakasaya sa karunungan na may kabanalang nahayag sa akin sa disyerto. Ipinokus ko nang lubusan ang aking mga iniisip sa lahat ng **aking natutunan** at kapag ang aking mga iniisip ay sumisinsay sa aking mga dating negatibong anyo ng pag-iisip, kaagad akong dumudulog sa **'Ama'** para sa inspirasyon at determinasyon upang mapagtagumpayan ang mga iyon. Sa paraang ito, bumalik ako palagian, sa **Liwanag ng pagkakaalam at pagkakaunawa.**
May mga tao na nakatingin sa akin na may pagtatanong, nakikita ang aking ligaya at pati na ang aking madumi at hindi maayos na hitsura. Kung ako ay masaya dahil sa nakainom, sila ay nagtatanong? Ang iba ay nakatingin sa akin na may pagkagalit. Sa halip na magalit ako tulad noong mga nakaraan, naalala ko na ako ay pinagpala ng mga pangitain at karunungan na di nila masimulan na mapag-isipan. Pinagpala ko sila at ipinanalangin na ang kanilang pangloob na paningin ay kagaya ring mabuksan at ipinagpatuloy kong tahakin ang landas nang may kapayapaan patungo sa aking tahanan.
May mga taga nayon naman na nakita na may pagmamalasakit ang aking kaawa awang kalagayan kaya nagmamadaling pumunta sa kanilang mga bahay upang kumuha ng tinapay at kahit alak upang makatulong sa akin sa aking paglalakbay. Mayroon laging nag-alok ng silungan sa gabi. Ang '**Amang Buhay'** ay totoong nagkaloob sa akin ng aking mga pangangailangan at nagbigay sa akin ng proteksiyon kung kinakailangan.
Sa lahat ng mga oras na ito, wala akong sinabi kahit na isang salita tungkol sa mga linggo ko sa disyerto. Naramdaman ko na ang panahon ay hindi pa hinog.
Sa kalaunan, narating ko ang aking tahanang bayang, Nazareth at ang mga tao ay tahasang nangutya habang tinuturo ang aking maruming katawan at malabasahang kasuotan.
'Marumi tamad walang hanapbuhay' ang mga uri ng salita na pinukol sa akin.
Ako ay pumunta sa pintuan ng aking ina na may pakiramdam ng pagkatakot , dahil alam ko na siya ay mas mabibigla kaysa sa kanyang mga kapitbahay kapag nakita niya ako na nakatayo sa harapan niya: payat, ang mga buto ay nakikitang nakauslit sa balat, lubog ang mga mata at ang mga pisngi ay kupis, ang mukha ay sunog na maitim, at ang mga labi ay may lintog dahil sa araw, at ang balbas ay lumago ng mahaba at nakakalat na walang kaayusan. Ang aking mga kasuotan ! Siya ay magagalit kapag nakita

niya ang aking mga damit- ang mga orihinal na kulay nito ay lubusang pinaitim ng alikabok sa disyerto at ang damit ay punit at nanlilimahid.

Umakyat ako sa hagdanan at inihanda ang aking sarili upang batahin ang galit ng aking ina. Noong kumatok ako, ang aking kapatid na babae ang tumungo sa pintuan. Tiningnan niya ako, bukas ang bibig, nanlalaki ang mga mata at natakot, pagkatapos ay pinagbagsakan ako ng pinto sa aking mukha. Narinig ko ang kanyang pagtakbo papunta sa likod ng bahay, sumisigaw :

'Inay, parito dalian ninyo, mayroong matandang lalaking marumi sa may pintuan.'

Naririnig ko na ang aking ina ay bumubulong bulong sa kanyang sarili na may pagkayamot, nagmamadali papunta sa pintuan. Binuksan niya ito nang bigla, tumayo siya, napatigil sa pagkabigla. Ngumiti ako pero sa isang sandali , tiningnan niya ako pataas at pababa na may sumisidhing takot dahil kanyang natanto na ang nakapangingilabot na nilalang na ito ay totoong ang kanyang mahirap disiplinahing anak na lalaki, na si Hesus.

Iniabot ko ang aking kamay sa kanya, habang sinasabi :

' Alam kong labis ang idinulot ko sa inyong sakit pero pwede bagang tulungan ninyo ako?'

Kaagad, ang kanyang pahiwatig ay nagbago at pinapasok ako, isinarado niya ang pinto.

'Dalian mo' sabi niya sa aking takot na kapatid na babae. ' Itigil mo ang ingay na iyan at magpakulo ka ng tubig. Ang iyong kapatid ay mamamatay na sa gutom. Wala ng halaga kung ano man ang gulo na kinasadlakan niya, siya ay pag-aari natin. Kailangan na siya ay kalingain.

Marahan, ay tinulungan niya ako na maghubad ng aking mga damit at iniyuko niya ako sa isang malaking sisidlan ng tubig at pinunasan niya para maging malinis. Hinugasan niya at pinutulan ang aking buhok at balbas, at banayad na tinakpan ng panggamot na salbe ang mga sugat sa aking katawan at mga labi. Wala ni isa sa amin ang bumasag ng katahimikan.

Ninamnam ko ang pagmamahal na ipinamalas niya sa akin at sinubukan na ipakita sa kanya ang aking pasasalamat sa pamamagitan ng mas banayad at maselan na pakikitungo.

Pagkatapos na tulungan niya ako na magsuot ng malinis na damit, iniupo niya ako sa matipid na pagkain ng tinapay, gatas at pulot.

May pag-aatubili, binigyan niya ako ng alak, upang makapagpalakas sa akin, pero ito ay halata na inisip niya na alak ang dahilan ng aking nakabibiglang kalagayan.

Pagkatapos inihatid niya ako sa tulugan at nilagyan ng kumot. Natulog ako ng maraming oras at gumising na sariwa sa isang umaga, maningning na sikat ng araw ang nakikita sa bintana.

Ako ngayon ay nag-aasam na makipag-usap sa aking ina, upang sabihin sa kanya na ako ay talagang Tagapagligtas pero hindi ang uri na inisip ng mga Hudyo. Aking maililigtas ang mga tao mula sa mga masasamang bunga ng kanilang 'mga kasalanan'. Akin silang matutulungan na makasumpong ng kalusugan, kasaganaan, katuparan ng kanilang mga pangangailangan, dahil ako ngayon ay makapagtuturo sa kanila nang eksakto kung paano ang mundo ay ginawa.

Habang sinubukan kong sabihin sa kanya, nagsimula siya sa pamamagitan ng pagiging lubhang galak at may kaluguran. Siya ay lumundag at ginustong magmadali papalabas upang sabihin sa mga kapit bahay na ang kanyang anak na lalaki ay totoong ang Mesiyas- maririnig nila ngayon kung gaano kabuti siya ngayon nagsalita- at siya ay nag-ayuno sa disyerto!

Pero pinigil ko siya sa paggawa nito. Sinabi ko na hindi ko pa nasasabi sa kanya kung ano ang nahayag

sa akin. Ang isa sa pinakamahalagang bagay na nalaman ko ay ang orthodox na mga Hudyo ay lubusang mali sa kanilang paniniwala sa mapaghiganteng 'diyos'. Walang bagay na gayon.

Ito ay tumakot at nakasakit sa kanya at malakas siyang nagwika "Paano pamamahalaan ng Jehovah ang mundo upang gawin tayong mabubuti at makinig sa kanyang mga propeta, kung hindi Niya tayo pinarurusahan? Ikaw baga ngayon ay malaki na na magsasabi sa mga Matataas na Pari ng kanilang sariling gawain na ibinigay sa kanila mula pa noong panahon ni Moises? Magdadala ka pa baga ng higit na kahihiyan sa bahay na ito?'

Siya ay nagsimulang umiyak, nagsasabi nang may galit: 'Hindi ka pa rin nagbago. Nagbago ka lamang ng iyong sinasabi. Wala kang dinala sa akin kundi pighati. Paano ko mapaniniwalaan na ikaw ay magiging Mesiyas? Magpapasimuno ka lamang sa mga tao tungo sa mas malaking pasakit kaysa noong una, sa iyong kakaibang mga ideya.

Narinig ng mga kapatid kong lalaki na siya ay tumataghoy at dumating silang tumatakbo, nagnanais na ilabas ako sa bahay. Dahil hindi ko gusto ng gulo, nag-alok ako na umalis nang may kapayapaan.

Kung ganito ang aking ina ay tumugon, ako ay nakakasiguro na ang bawat isa pa ay tutugon din sa kagayang paraan sa kung ano ang gusto kong sabihin sa kanila. Natanto ko na kailangan ko ng tahimik na oras ng lubusang pahinga at katahimikan upang kolektahin ang lahat ng aking mga iniisip at mga karanasan na sama sama. Kailangan ko na manalangin para sa inspiradong gabay kung paano pinakamabuti na makikitungo sa mga Hudyo kasama ng aking mensahe ng 'mabuting balita'. Ako ay tiyak na ang **'Amang Buhay' ay kakatagpo sa aking pangangailangan**, at makakasumpong ako ng tamang matutuluyan kahit saan. Ang aking ina, kahit galit sa aking tila 'may katigasan ng ulong pag-uugali', ay, bagaman, nababahala sa kanyang nararamdamang pagmamahal at pagkaawa sa aking payat na kalagayan. Hindi niya tinanggap ang lahat ng aking ipinakita na tumindig para sa - pagiging rebelde, pag-insulto sa relihiyong Hudyo, dominanteng pag-uugali tungo sa mga may kapangyarihan, ang aking sariling kagustuhan at pagkaarogante, pero mahal pa rin niya ako at may malalim na pagkatakot na ako sa katapusan ay hahantong sa mas malaking gulo na higit pa sa aking napag-isipan na pwede.

Pinagsabihan niya ang aking mga kapatid na lalaki, sinabi sa kanila na itigil na ang kanilang mga maiingay na pagtatalo at tumungo sa akin. ' Pwede kang manatili rito hanggang ikaw ay mas mabuti na.' Sinabi niya. 'Maaari na habang naririto ka, ay makapagsasabi ako ng mga may kabuluhan sa iyo. Masasabi ko sa iyo ngayon, kapag lumabas ka sa mga lansangan at magsimulang mangusap katulad ng ginawa mo sa akin- magtatapos ka sa mas masamang kalagayan higit pa man. Ang mabubuting tao ay dudura at magtatapon ng kanilang mga nabubulok na basura sa iyo. Ikaw ay kahihiyan sa iyong pamilya.'

Kaya, sa kabila ng kanyang galit, tumawa ako at nagpasalamat at hinalikan ko siya nang may kainitan. Nagagalak, nanatili ako sa kanya, alam na may kaliwanagan na sa ilalim ng kanyang galit , siya pa rin ay may kalalimang nag-aalala para sa akin. Pinakain niya ako nang maayos at ipinaggawa ng mga bagong damit. Pinahalagahan ko lahat ng ginawa niya tungo sa ikabubuti ng aking hitsura, dahil alam ko na upang malayang makakilos sa pagitan ng mayaman at mahirap, ako ay dapat katanggap tanggap na nadadamitan ng mga desenteng kasuotan.

May mga panahon, mayroong mga pagkukulang sa pagkain sa aming tahanan. Kumukuha ako ng kapangyarihan ng aking **'Ama',** aking pinunan sila na walang anumang sinasabi. Ni hindi maging siya.

Alam ko na malungkot siyang nagtaka kung, sa lahat ng aking mga masasamang kinagawian, ay akin ngayong idinagdag ang pagnanakaw.

Pagkatapos nahuli niya ako sa aking bagong lutong tinapay sa aking mga kamay at alam niya na hindi ako lumabas ng bahay upang bumili nito at ni hindi ang lutuan ay ginamit ng araw na iyon.

Wala siyang sinabi pero nagbigay siya sa akin ng matagal na nag-iisip na pagtitig. Nakita ko na ang kanyang pag-uugali ay nagbago noong oras na iyon. Hindi na siya sigurado sa kanyang pundasyon. Nagsimula na rin niyang tanungin ang kanyang sariling mga pag-uugali tungo sa akin at pati na ang katotohanan ng aking mga pangungusap:

'Ano kaya ang talagang nangyari sa kanya sa disyerto? Paano siya nakagawa ng tinapay na walang apoy, harina at pangpaalsa? Anong ibig sabihin nito? *Siya* nga baga ang Mesiyas?'

Pagkatapos nahiwa ng aking kapatid na lalaki ang kanyang kamay. Siya ay nasa matinding sakit kung magkanana. Hinayaan niya na ilagay ko ang aking mga kamay sa kanyang sugat at tahimik na nanalangin. Nakita ko na naramdaman niya ang **'Kapangyarihan'** ay dumaloy sa kanyang kamay dahil tumingin siya sa akin nang kakaiba.

'Ang sakit ay nawala na' maikling sambit niya. Siya ay may pagkairita habang naglalakad na papalayo, at alam ko na habang siyang ay nasalo upang maging ligtas sa sakit, hindi niya ako nagustuhan na natulungan ko siya. Naramdaman ko ang kanyang pagseselos.

Napaso ang kamay ng aking kapatid na babae at isa pang kapatid na lalaki ay malimit na dumaing ng masamang mga sakit ng ulo. Napagaling ko silang pareho.

Ang mga kapatid kong lalaki at babae ay nagsimulang magbiro tungkol sa aking ' salamangkang mga kapangyarihan'. Itinanong nila kung anong 'demonyo' ang pwede kong gawin sa kanila kapag pinagalit nila ako. Ang tensiyon sa loob ng tahanan ay lumalim at naramdaman ko ang kalungkutan para sa aking ina na naghangad para sa kapayapaan sa loob ng bahay.

Pero nakita niya ang mga pagbabago sa aking asal at gumaan ang pagkalungkot. Ako ay mas naging matahimik, hayagang napigilan ang tila mga pagsabog, nagrenda sa aking lakas, nakasupil sa kawalan ng pasensiya, hindi na nakikipagtalo. Ako ay naging mas mapangalaga, nakinig sa kanyang may pagkababaeng pagmamaktol, tinulungan siya sa bahay sa pamamagitan ng pagkukumpuni ng mga sirang kagamitan at naglakad sa mga burol sa malalayong sakahan upang maghanap ng mga prutas at gulay na kailangan niya.

Minahal ko siya nang may paggiliw at may pagkaawa na ang isang ina ay dapat mahalin..

Isang araw, nagkaroon siya ng lakas ng loob na tanungin ako: 'Sinasabi mo pa rin baga na ang Jehovah ay isang mito?'

"Sinabi ni Job na kapag inalis ng Jehovah ang kanyang hininga, lahat ng laman ay guguhong sama sama. Iyan ang 'Jehovah na **aking pinaniniwalaan at nakita ."**

'Walang isa na nakakita sa Jehovah!' Sinabi niya nang may katatagan.

'Nakita ko **IYON Alin ang nagdala ng lahat ng bagay sa pagiging.'** Matahimik akong tumugon. 'Tinatawag ko **ITONG** ang **'Ama'** dahil **ITO** ay **PERPEKTONG PAG-IBIG; PAG-IBIG** na mas perpekto pa kaysa sa pag-ibig ng ina ' dagdag ko, ngumingiti sa kanya. **'ITO** ay gumagawa sa loob, sa pamamagitan at para sa lahat ng nilikha **NITO**. Ito ay ang **'Ama'** sa akin na nagdala sa inyo ng mga bagay na kailangan ninyo sa loob ng bahay at nagpagaling sa aking mga kapatid na lalaki at babae nang

mabilis.'

Nakita ko na nagsimula siyang makaunawa ng kaunti sa aking sinabi.

'Ano ang sa 'kasalanan' ?' tanong niya.

'Walang kasalanan gaya ng ating pagkakaunawa dito. Tayo ay isinilang upang umasal gaya ng ginagawa natin. Kailangan natin na humanap ng paraan upang mapagtagumpayan ang ating mga pantaong mga iniisip at mga pakiramdam dahil ang mga ito ang naghihiwalay sa atin mula sa proteksiyon ng 'Ama' at nagdadala sa atin ng ating mga sakit at dalamhati. Kapag natutunan na natin kung paano mapagtagumpayan ang 'sarili' tayo ay papasok sa Kaharian ng Kalangitan.'

Ang aking ina ay matahimik na umalis papalayo, halatang pinagbubulayan ang aking sinabi sa kanya pero hindi na siya galit. Alam ko na pinag-iisipan niya ang tungkol sa aking mga pangungusap at napagtanto na ang mga ito ang magdadala tungo sa kanyang kaligtasan at pagiging bantog sa mundo pataas baba. Kung wala ang kanyang paniniwala sa Jehovah na nananakot ng paghihiganti kung ang tao ay walang disiplina, mararamdaman niya ang pagkaligaw at kawalan ng katiyakan. Siya ay magtataka paano ang mundo ay mapapamahalaan kung ito ay lubusang iiwanan sa mga tao upang pigilan ang mga masasamang ginagawa ng kanilang mga sarili at mga iba pa. Kahit mga hari at mga gobernador ay hindi matuwid sa kanilang mga ginagawa. Kung wala ang Jehovah para pamunuan at parusahan ang mga makasalanan saan ito magwawakas?

Habang muling nagbabalik ang aking lakas, pinag-aralan ko nang masigasig ang mga Kasulatan upang maharap ko ang mga Pariseo at Eskriba nang may kompiyansa. Ito ay kailangan din na malaman ko kung ano ang nasulat tungkol sa Mesiyas dahil kombinsido ako na ako ay 'siya' na siyang sinabi ng mga propeta. Ako ay talagang makakasagip- magliligtas-sa mga tao mula sa mga dalamhati, karamdaman at karalitaan, maging upang ibalik sa kanila ang kalusugan at kasaganaan sa pamamagitan ng pagpapakita sa kanila ng katotohanan tungkol sa Kaharian ng Kalangitan at ang **Katunayan** ng **'Ama'.**

Noong naramdaman ko na ako ay may kasapatan sa pagiging handa upang lumabas at magturo at manggamot, upang suyuin ang aking ina, ako ay sumang-ayon na pumunta, isang Sabbath, sa sinagoga sa Nazareth at magsalita sa kongregasyon.

Bilang kinagawian, tumayo ako, at iniabot sa akin ang Isaias upang basahin. Pinili ko ang talata na nagpopropesiya na ang Mesiyas ay darating upang palayain ang mga Hudyo sa lahat ng uri ng pagkagapos.

"Ang Ispiritu ng Panginoon ay nasa akin, dahil ako ay pinili niya upang mangaral
ng mabuting balita sa mga dukha,
Ipinadala niya ako upang ihayag ang kalayaan sa mga bilanggo
at pagbabalik ng paningin sa bulag.
Upang ilagay sa kalayaan , silang mga inapi,
upang ihayag ang katanggap tanggap na taon ng Panginoon."

Pagkatapos ako ay umupo na nagsasabing : 'Ngayon, nakita ninyo ang propesiya na ito ay natupad sa akin.'

Mayroong pagkabigla at paghanga sa mga mukha ng mga tao pero nagpatuloy ako sa pagsasalita, dahil alam ko na ang **'Ama'** ay magsasabi sa akin ng kung ano ang dapat kong sabihin. Ang mga salita ay namutawi na walang pagpipigil.

Nangusap ako tungkol sa aking karanasan sa disyerto at iniugnay ang aking pangitain tungkol sa sanggol na lumalaki tungo sa pagiging lalaki, lahat habang, lahat ay walang kamuwang muwang, na nagbabalot sa palibot ng kaniyang sarili ng mga lubid at mga kadena, kaya nabubulag at nagkukulong sa kanyang sarili sa panloob na kadiliman **at nagsasara sa kanyang sarili mula sa Diyos.**

Ipinaliwanag ko na sa paggawa nito, iniladlad nila ang kanilang mga sarili sa kalupitan mula sa mga mananakop, pang-aalipin, karalitaan at karamdaman.

'Dahil ang Diyos ay LIWANAG' sabi ko. 'At ang LIWANAG, ay substansiya ng lahat ng mga nakikitang mga bagay. **At ang LIWANAG ay PAG-IBIG na gumagawa sa lahat ng mga bagay para sa tao upang maging maligaya.'**

'Lahat ng mga pagpapala ng kasaganaan at kalusugan ay malayang ibinigay sa kanya, siyang nagmahal sa Diyos sa isipan, puso at kaluluwa at namuhay nang ganap na naaayon sa mga Batas ng Diyos.'

Noong matapos ako, mayroong kompletong katahimikan sa loob ng sinagoga. Naramdaman ko na ang kongregasyon ay nakaranas ng isang bagay na kakaiba at makapangyarihan at naangat sa mas mataas na antas ng pag-iisip at gustong walang gumambala sa lumalagpas na kakalmahan ng sandaling iyon.

Pagkatapos ay ang mga bulung bulungan ay nagsimula sa kanilang mga sarili. Sila ay nagtanong kung sino ako! Ang iba ay sumang-ayon na ako ay ang katauhan ni Hesus, na ang pamilya ay kilala sa nayon, pero ang iba ay di matanggap ito, dahil nagsalita ako bilang isang may awtoridad.

Sa hindi inaasahang pangyayari, naramdaman ko na ang aking lumang mga reaksiyon sa mga relihiyosong mga tao ay bumabalik. Alam ko na ako ay minaliit nila noon at kaya inasahan ko ang pagtanggi nila. Lumihis ako pabalik sa aking matandang mapaghamong mga gawi at lubusang nagpagalit sa kanila. Dahil sa aking sariling pantaong mga reaksiyon, nag-imbita ako ng unos. At unos ang muntik ko ng nakuha.

Ang mas batang mga lalaki, na hinimok ng mga matatanda, ay nagmamadaling nagtungo sa akin at hinila ako tungo sa pinakamataas na matarik na tuktok upang ihagis ako papunta sa aking kamatayan pero nanalangin ako sa **'Ama'** para sa kaligtasan. Bigla, ito ay tila nabulabog sila na may kahirapan sa pagkaalam ng kanilang ginagawa, at tinungo ang bawat isa, ako ay nakapuslit mula sa kanilang kalagitnaan at tumakas.

Ito ay di pangkaraniwan. Tila hindi nila napansin ang aking pag-alis.

May kasamaang naalog ng aking karanasan, nagawa kong magpadala ng mensahe sa aking ina, nagsasabi na ako ay aalis sa Nazareth sa lalong madaling panahon at magtutungo sa Capernum, isang magiliw na bayan malapit sa dagat ng Galileya.

Noong una, inisip ko na sumama sa mga matatandang kakilala pero aking naramdaman, sa paraang intwitibo, ito ay hindi ang tamang bagay upang gawin. Kaya, sa lahat ng daan pababa at sa pagpasok sa bayan, ako ay nanalangin para sa gabay ng **'Ama'** at tulungan ako na makatagpo ng matutuluyan. Wala akong pera at hindi ako mamamalimos.

Habang naglalakad ako sa lansangan, isang babae na nasa kalagitnaan ng edad ay dumating tungo sa akin, may mabigat na dalang mga basket na nasa kanyang mga braso. Ang kanyang hitsura ay malumbay. Tila baga siya ay umiyak. Sa isang pintig, pinatigil ko siya at nagtanong kung saan ako makakatagpo ng matutuluyan. Sumagot siya nang maikli, na sa pangkaraniwan ay mag-aalok siya sa akin ng tulugan pero mayroon siyang anak na lalaking may malubhang sakit sa kanilang tahanan.

Idinagdag pa niya na siya ay bumili ng mga panlaang pagkain upang ipakain sa mga 'mang-aaliw' na nagtipon na upang magluksa kapag namatay ang kanyang anak na lalaki.

Nahapis ang puso ko para sa kanya pero nagalak din. Tuwiran, inihatid ako sa isang tao na makakatulong sa akin.

Inihayag ko ang aking simpatiya at nag-alok upang magdala ng kanyang mga basket tungo sa kanyang bahay.

Pinagmasdan niya ako sa isang sandali, nagtatanong kung sino ako, pero mukhang kontento sa aking hitsura at asal. Sa daan, sinabi ko na siguro ay matutulungan ko ang kanyang anak na lalaki.

'Ikaw baga ay manggagamot?' tanong niya.

Sumagot ako na wala akong nakamit na pagsasanay pangmedikal pero matutulungan ko siya.

Sa pagdatal sa kanyang bahay, - malaki, at maayos na gawa sa bato, nagpapahiwatig ng katatayuan sa lipunan at kasaganaan , sinamahan niya ako tungo sa kanyang asawa, umuusal ' Itong mamang ito ay nagsasabi na matutulungan niya ang ating anak na lalaki'.

Tumango siyang mapanglaw pero walang sinabi. Ang babae, si Miryam, ay pinauna ako na nagsasabing ang asawa niya ay balisa at galit na galit.

' Ang bata ay ang aming nag-iisang anak na lalaki sa gitna ng maraming mga anak na babae at sinisisi niya ang Diyos sa pagbibigay sa bata ng sakit.' Tumangis si Miryam. ' Kung siya ay nagsasalita ng kagaya nito laban sa Diyos, ano pang ibang mga gulo ang idudulot sa amin, aking pagtatanong?'

'Maaliw ka', sabi ko. " Saglit, ang iyong anak ay magiging maayos na muli'.

Siya ay mukhang may pag-aalinlangan pero inihatid ako sa silid kung saan ang batang lalaki ay nakaratay. Ito ay mainit at nakakaupos ng hininga, at puno ng mapapanglaw, maiingay na mga 'nakikiramay'. Tinanong ko ang ina upang bakantihin ang silid pero ang mga bisita ay umayaw. Gusto nilang makita kung ano ang gagawin at umalis lamang nang may pag-aatubili noong tawagin ni Miryam ang kanyang asawa upang mangusap sa kanila. Narinig ko sila na nakikipagtalo sa ama sa sunod na kwarto.

Ano ang naisip niya na magagawa ng lalaking ito, kung ang mga doktor nga ay hindi nakatulong sa bata? Ang ama ay pumasok sa silid upang siya mismo ang makakita.

Ang kanyang anak na lalaki ay may kaputlaang ikasasawi at may mataas na lagnat. Ang ina ay nagpaliwanag na hindi niya malulon pababa ang kanyang pagkain at nagkaroon ng pagtatae. Siya ay ganyan sa maraming araw at nawalan ng maraming timbang, sinabi ng doktor na wala ng magagawa pa sa kanya. Siya ay malamang na mamamatay.

Ipinatong ko ang aking mga kamay sa ulo ng batang lalaki at nanalangin, **nalalaman at tahimik na nagbibigay ng taos pusong pasasalamat** na ang **'Amang BUHAY'** ay dadaloy pababa sa pamamagitan ng aking mga kamay at papunta sa kanyang katawan. Kaya ang gawain ng pagpapagaling ay natupad. Naramdaman ko ang sobrang init at ang makapintig bibrasyon sa aking mga kamay, at ang **Kapangyarihan** ay nabuhos tungo sa kanyang mahinang katawan. Ako ay napuno ng may kagalakang pasasalamat. Gaano kadakila, gaano kahanga hanga ang **'Amang Buhay'** kapag hinayaan upang gawin ang natural na gawain ng pagpapagaling **Nito**!

Ang kanyang ama at ina, nakatinging nag-aalala, at nagtatanong kung ano ang mangyayari sunod, ay

naghawak kamay at masugid na nanood. Habang nakita nila na ang kulay ng kanilang anak na lalaki ay dahan dahang nagbago mula sa puti hanggang sa mas malusog na kinang, sila ay malakas na nagwika na may paghanga at kagalakan. Pagkatapos ng mga ilang sandali, ang batang lalaki ay tumingala sa akin, nagsasabi nang may kaningningan : 'Salamat po. Ako ay maayos na ngayon. Ako ay nagugutom at gusto ng ano mang makakain.'

Ang kanyang ina ay tumawa nang may kaligayahan at hinawakan siya nang malapitan, pero nakatingin pa ring may takot.

'Hindi kita mabibigyan ng pagkain anak. Ang doktor ay magagalit.'

Siya ay binabalaan na gutumin niya sa lahat liban sa tubig. Ngumiti ako at nagwika: 'Magaling na siya. Pwede mo siyang bigyan ng tinapay at alak, at malulunok niya iyon pababa.'

Ang ama, si Zedekiah, ay humanga nang may kagalakan at pasasalamat. Pagkatapos na yakapin ang kanyang pinakamamamahal na anak na lalaki, tinungo niya ako at pinisil ang aking mga kamay nang maykainitan. Ipinagpatuloy niya ang pagtapik sa aking balikat pero umiiling iling ang kanyang ulo, hindi makapagsalita dahil sa mga luha na tumutulo pababa sa kanyang mga pisngi.

Noong muling mas lubos na makapanumbalik ang kanyang maayos na anyo, pumunta na siya tungo sa sala at nagsabi sa mga tao doon: ' Ang aking anak na lalaki, halos patay na, ay napanumbalik sa kabuuan ng buhay muli !'

Ang kanyang mga salita ay kinatagpo ng lubhang pagtawag sa pagdiriwang, pagkasaya, hindi mapaniwalaan, pagtatanong, tawanan at mga pagbati. Ang ina ng batang lalaki ay nakatayo doon, ang kanyang mukha ay napapalamutian ng mga ngiti.

Pagkatapos noon ay wala ng tanong para sa pangangailangan ng matutuluyan. Noong sabihin ni Zedekiah sa mga namanghang mga 'mang-aaliw' na ang batang lalaki ay magaling na at ang talbata, sa kanyang sarili ay lumabas sa pintuan na nakangiti at humingi muli ng pagkain, ang mga 'nakikiramay', isa at lahat, ay nagtipon sa palibot ko at nag-imbita sa akin tungo sa kanilang mga tahanan. Subalit, mas pinili ko na manatili kasama ng ama ng batang lalaki, na ngayon ay nagsabi na mayroon siyang mga katanungan na gusto niyang itanong sa akin; umasa siya na masasagot ko ang mga iyon.

Pagkatapos na ang pagkain at ang alak ay mailagay na sa mesa at bawat isa ay naimbitahan upang kainin ang kanilang handa, si Zedekiah ay umupo at nagpukol ng kanyang unang tanong.

Sabi niya: ' Nakagawa ka ng bagay na walang pari o manggagamot ang makagagawa. Ang pagpapagaling ay galing lamang sa Diyos.

Kahit ikaw ay estranghero, aking pinapananaw na galing ka mula Sa Diyos.'

'Oo.' Sabi ko. At ang mga tao ay nagbulungan, nang may pagtataka.

'Itong sakit na ito na dumapo sa aking anak na lalaki. Ito baga ay parusa sa kung anuman na nagawa kong mali sa nakalipas? At paano ako ay makagagawa ng nakalulungkot na kasalanan na ang Diyos ay magnanais na kuhanin ang kaisa isa kong anak na lalaki mula sa akin?'

Marami ang mga tao na tumango noong marinig nila ang mga salitang ito.

'Nagtanong ka ng katanungan na pinakagusto kong sagutin, Zedekiah. Ang Diyos ay nagbibigay sa atin ng **BUHAY at pagiging**. Hindi niya ipupuslit ang mga ito papalayo kagaya ng pagpupuslit ng tao sa mga kayamanan mula sa ibang tao dahil sa siya ay nagalit sa kanya. Ito ang paraan na inaasal ng tao. Hindi

ng Diyos. At ang Diyos ay hindi nakalagay sa trono sa mga bahagi ng himpapawid kagaya ng mga pantaong mga hari na nakaupo sa mga trono at namamahala sa kanilang mga tao. Ito ay pantaong paraan, at pantaong paniniwala, -hindi katotohanan. Ang daan ng Diyos ay malayong lagpas pa sa anumang bagay na ang pantaong isipan ay makalilikha o mapapanaginipan. Ako ay nag-iisang 'nakakita' **'Iyong nagdala sa atin tungo sa pagiging'** at alam ko na **ITO** ay hindi ang uri ng 'Diyos' na itinuro ng mga Rabbi. Nakita ko na **ITO** ay **'Perpektong Pag-ibig**' at para sa dahilang ito mas gugustuhin ko na magsalita ng ang **'Ama',** dahil nakita ko na **Ito ay gumagawa** sa loob ng bawat nabubuhay na bagay, nagpapanatili sa kanila sa mabuting estado ng kalusugan kagaya ng pantaong ama ay nagtatrabaho upang panatilihin na ang kanyang mga anak ay maayos na napapakain, nararamitan at napoprotektahan sa loob ng kanlungan sa isang tahanan. Akin **Itong** 'nakita' sa loob ng bawat bagay sa mundo.

'Paano iyan mangyayari?' tanong na may pagdududa ng isang lalaki.

'Ito ay hindi maaari para sa indibidwal na 'lalang' ng kahit na anong uri upang mapa sa lahat ng dako minsan lamang. Pero ang hangin ay nasa lahat ng dako kahit hindi natin nakikita ito. Bagaman, alam natin,- at hindi nag-aalinlangan- ito ay napaka totoo at napaka importante sa ating pagiging naririto. Kung walang hangin at hindi tayo makalanghap nito, tayo ay mamamatay. Ang pagkilos ng hangin, na tinatawag nating ihip ng hangin, hindi natin nakikita pero namamasdan sa paghampas sa mga dahon, at nagtataboy ng mga ulap pahalang sa himpapawid, kaya alam natin na ang hangin ay nasa palibot at nasa itaas natin at malakas. At ngayon ay magtatanong ako sa inyo, ano ang pinakatunay at mahalagang bahagi ng tao- ang kanyang katawan o ang kanyang isipan ?'

Ang ilan ay sumagot na ito ay ang katawan, kung hindi ay wala siyang puwang sa lupa, hindi makakapagtrabaho, hindi rin mamamasdan, hindi rin makikilala. Ang iba naman ay nagsabi na ang minuni nila ito ay ang kanyang isipan na mas importante kaysa kanyang katawan.

At ako ay sumagot: ' Ang kanyang isipan ang pinakamahalaga sa lahat ng parte niya dahil kung walang isipan, hindi niya mapapagana ang kanyang katawan. Hindi siya kakain, iinom, matutulog, kikilos, magpaplano o mabubuhay. Bagaman, ating hindi nakikita ang isipan. Alam lamang natin na tayo ay mayroong isipan dahil sa mga pag-iisip na nalilikha at dahil ang mga pag-iisip ang humuhugis sa mga uri ng pagkilos sa ating mga buhay. Naniniwala tayo na ang isipan ay nagtatrabaho sa pamamagitan ng utak. Oo, ito nga ang gumagawa. Paano ang utak, isinilang ng laman, ay nakakalikha ng mga pag-iisip, mga damdamin, mga ideya, mga plano? At ngayon ito ay dapat maliwang na sa inyo na ito ay kung paano ang **'Ama'** ay nasa loob ng lahat ng mga bagay; **Ito** ay ang naggigiyang **'isipan'** sa likod ng pantaong isipan, na gumagawa ng **Kanyang** dakilang mga gawain sa loob ng bawat bagay. Alam natin na ito ay gayon, dahil nakikita natin ang mga hiwaga na dinadala nitong patungkol. Ating nakikita ang paglaki ng mga bata, ating nakikita ang mga pagkain na kanilang kinakain ay may kahiwagaan na nabago tungo sa ibang substansiya na nagpapalusog at gumagawa upang sila ay lumaki. Paano ito nangyayari, tayo ay hindi makapagsimula upang malaman o kahit na isipin. Kahit na alam natin, hindi pa rin natin malalaman kung ano ang naglagay ng kagayang mahalagang proseso ng buhay upang gumawa sa mga nabubuhay na mga katawan ng lahat ng mga uri. Tingnan kung gaano kahanga hanga, ang mga katawan ng bawat mga uri ay hinugis at nilikha nang may paglalayun, may paghahayag upang mapagpanibagong anyo ang uri ng pagkain na kanilang kinakain, tungo sa sustansiya upang bumuhay ng buto, dugo at laman.

'Ngayon pinakita mo sa amin ang mga bagay na ito, nakikita namin na ang mga ito ay tunay na kahanga hanga.' Ang isang batang lalaki ay bumulalas. 'Sila nga! Sila nga! Ating nakikita ang murang mga katawan na dumadaan sa kanilang maraming mga baitang ng pag-unlad, at nakikita natin ang kanilang mga isipan na umaagapay sa kanilang pisikal na pagkalinang hanggang ang mga binata at mga dalaga ay magsimulang humanap ng kanilang esposo at maging magulang din sila. Pagkatapos ang dakilang gawain ng pagbuo ay naisakatuparan at ang paglago ng binhi sa loob ng sinapupunan ay magpatuloy, hanggang ito ay dumating bilang isang ganap na sanggol. Isipin! Sino ang nagtatakda ng lahat ng ito na matatag, maayos na paglaki sa mga babae, saan galing ang mga plano na namamahala sa tamang paglaki ng ulo, katawan, at mga kasu kasuan at ay hindi nagbabago mula sa isang babae hanggang sa isa pa, at mula sa isang uri tungo sa isa pa? Sino ang nagdedesisyon ng eksaktong sandali kung kailan magsisimula ang pagsisilang- ang pisikal na paraan kung alin ang sanggol ay mailalabas mula sa sinapupunan, ang pagkakahanda ng gatas para sa bata? Isipin- ito baga ay ang ina? Hindi, ito ay hindi ang ina, siya lamang ay saksi sa lahat ng mga nagaganap sa kanya mula sa sandali na ang kanyang asawa ay nasa kanya at nagtanim ng kanyang punla upang makibuklod sa nasa kanya. Ginagawa baga ng Diyos ang mga bagay na ito mula sa malayo ? Ang kanya bagang mga pag-iisip ay umaabot sa bawat lalaki o babae at nagpapasya kung kailan ang mga bagay na ito ay mangyayari?

Hindi, lahat ng gawain ay natupad dahil sa **'Mapanlikhang Kapangyarihan ng Isipan'**, ang **'May pagkamatalinong Mapagmahal na Buhay'** na nasa loob ng bawat mga nabubuhay na bagay. Nakikita natin ang pagmamahal ng mga magulang sa kanilang mga musmos, kahit sila ay ibon, hayop at tao. Saan nanggagaling ang pag-ibig na ito? Ito ay iginuhit mula sa **'Mapanlikhang Kapangyarihan ng Isipan'-Perpektong Pag-ibig-** ng **'Ama'** na nasa atin. Ito ay dahil ang **'Ama'** ang gumagawa sa loob ng mga halaman, mga puno, mga ibon, mga hayop at tao sa kanyang sarili, kaya tayo ay narito ngayon, nabubuhay, humihinga, kumakain, natutulog, mayroong mga anak, tumatanda at pagkatapos ay namamatay upang pumunta sa mga mas masayang lugar. Lahat ng mga ito ay Gawain ng **'Ama'** na aktibo sa atin. Paano ninyo posibleng itatwa ang katotohanan ng lahat ng aking sinabi ngayong gabi? Ngayon, nakita ninyo ang isang papatay nang kabataan na pinapanag-uli sa kaganapan ng buhay muli sa loob lamang ng maigsing panahon- ito baga ay ako na nakapagpagaling sa kanya? Hindi kailan man. Sa aking ganang sarili wala akong magagawa. Ito ay ang **BUHAY** na ang **'Ama'** na aktibo sa loob ng mga bagay, na dumating nang may buong pwersa upang kumpunihin ang maysakit na katawan at papanag-uliin sa kaganapan ng kalusugan muli dahil pinaniwalaan ko na **Ito** ay mangyayari at hindi nag-alinlangan.'

Mayroong mga buntong hininga ng pagkakontento sa loob ng kwarto. Bagong liwanag, bagong hangarin, kahit bagong kabanayadan ay napinta sa kanilang mga mukha.

'Bakit nga, ang tao ay nagdaranas ng may kapighatian?' tanong ni Miryam.

Dahil kapag ang tao ay isinilang, kapag ang **BUHAY** ay kumuha ng anyo sa loob ng punla, **ITO** ay kumukuha ng pagkatao na naghihiwalay **DITO** mula sa bawat indibidwal sa mundo. Para gawin **Itong** nag-iisa, isang nag iisang anyo, hindi nakabuklod sa iba, solo, pribado, ang pansariling persona **NITO , ITO ay nagiging simuno sa- ay nakokontrol** ng dalawang may pagkadakilang malakas na mga pintig sa kanyang panlupang likas, upang magpanatili sa mga bagay na lubhang ninanais niya at upang huwag tanggapin at itulak papalayo ang lahat na ayaw niya. Itong dalawang pinaka basikong mga pintig sa tao

ang nagiging basehan ng bawat isang bagay na ginagawa niya sa buong buhay niya, at ang may pangkalahatang kagagawan sa gulo na dinadala ng tao sa kanyang sarili. Kahit ang **'Ama ay aktibo sa loob ng tao, ITO** ay walang *pagiging tao* sa loob **Nito.**

Samakatwid ang 'Ama' ay walang hinahawakan, walang itinatatwa, walang kinokondena, at hindi kahit na nakakakita ng 'maling ginagawa'. Lahat ng ginagawa ng tao na tinatawag ng tao na'kasalanan' ay dito lamang sa mundong ito at pinaparusahan lamang sa loob ng mundong ito- dahil ito ay Batas ng Panlupang Pagiging naririto, katulad ng alam ninyo, na kung ano ang itinanim ninyo ay siya ninyo ring aanihin bilang kagayang ani . Dahil siya ay gumuguhit ng BUHAY at ISIPAN mula sa 'Ama', ang tao sa kanyang sarili ay mapanlikha sa pag-iisip, mga salita at mga gawa. Anuman ang kanyang iniisip, sinasalita, ginagawa, at pinaniniwalaan, ay magbabalik sa kanya sa kagayang anyo, mga ilang oras pagkatapos. Walang parusang galing sa 'Ama'- anuman ang mga pasakit na dumating sa mga tao ay kanilang sariling kagagawan sa pangkalahatan.'

Ang mga tao ay nagbulungan na ito ay bagong katuruan lahat sama sama, at bagaman ito ay nakagawa ng mas malaking saysay kaysa sa kung ano ang itinuro sa kanila noon.

Maraming mga tinig ang nag-udyok sa akin na magsabi pa ako ng marami.

"Sinasabi ko sa inyo, sa akin ay nakita ninyo ang BUHAY ay aktibo bilang pagpapagaling; sundan ninyo ako at maririnig ninyo ang DAAN na dapat ninyong lakaran upang makatagpo ng kaligayahan; sa aking mga salita ay matatagpuan ninyo ang KATOTOHANAN ng Pagiging naririto na hindi pa naipahahayag ng kahit na sinong tao.'

Ito ay sinabi na ang Mesiyas ay magsasalita ng mga sekreto na natatago mula sa simula ng paglalang. Sinasabi ko sa inyo nang may katunayan, ang mga sekretong ito ay maririnig ninyo mula sa akin. Kung makikinig kayo nang maingat at maintindihan ninyo ang kahulugan, at isagawa ang kanilang katotohanan, at manatili sa kanilang mga batas, kayo ay gagawing bago at papasok kayo sa Kaharian ng Kalangitan."

Pagkatapos kong magsalita, ang mga tao ay tahimik sumandali at pagkatapos ay mayroong pag-asam ng masiglang pag-uusap pero tumayo si Zedekiah at nagwika na oras na para sa sambahayan na magpahinga. Ang kanyang anak na lalaki ay kailangang matulog at ang kanyang asawa at mga anak na babae rin, ay pagod pagkatapos ng kanilang pagtangis.

Ito ay inayos na, na sa kinabukasan, ako ay bababa sa pantalan at ang mga may sakit na mga tao ay dadalhin sa akin. Kaya, ako ay nakapaglunsad ng aking misyon at lahat ng bagay ay mabilis na naisaayos para sa akin sa pinaka posibleng paraan. Tila baga kung hindi ako nakapagpagaling, ay walang paghahangad at walang pagtanggap sa lahat ng sasabihin ko sa kanila. Ang pagpapagaling ay nagpakita ng katotohanan ng kung ano ang gusto kong ituro at ang aking mga aral ay magpapaliwanag ng mga dahilan kung bakit ako ay nakapagdala sa kanila ng pagpapagaling mula sa**'Ama'.**

Noong nagising ako kinabukasan, naramdaman ko nang may kagalakan ang pagiging buhay na may mga pag-asam sa mga mahiwagang bagay na darating.

Pagkatapos kong mag- agahan, ako ay naghanda na kasama ni Zedekiah patungo sa pantalan ng bayan, ang aking puso ay kumikislap sa pagmamahal sa bawat isa na aking dinaanan. Maiinit ko silang binati, sinasabi sa kanila na mayroon akong 'mabuting balita' para sa mga gustong makinig nito.

Noong marating ko ang pampang, natagpuan ko ang mga lalaki, mga babae at mga bata na nakaupo sa lupa, na naghihintay sa aking pagdatal. Ang ilan ay nagtaas ng kanilang mga kamay sa akin na may pagsusumamo. Ang mga ito ay mukhang malubha ang sakit, ang ilan ay lumpo, marami ay batbat ng mga sugat.

Ang aking puso ay nasaktan pa rin ng kanilang nakakaawang kalagayan pero ngayon ako ay makakapagsaya din dahil batid ko na ito ay hindi **'Kalooban ng Ama'** na sila ay maging tulad nito. Sa kabuuan ay ang kasalungat ! Ang **'Ama'** ay sa **Sarili nito** ay lahat pagpapagaling, lahat kalusugan, lahat kaakmaan. Napatunayan ko ito kagabi at sa aking tahanan. Aking itinaas na ako ay magkaroon ng kakayahan na ipakita ang kahanga hangang katotohanan sa mga tao na ngayon ay natitipon sa paligid ko.

Isang malungkot matandang mukha ang nakakuha ng aking pansin. Siya ay kulubot at payat at baluktot. Pumunta ako sa kanya at nakaluhod sa tabi niya, aking ipinatong ang aking mga kamay sa kanyang ulo at dagling naramdaman ko ang daloy ng **'Kapangyarihan ng Ama'** sa aking mga kamay, kumikilos papunta sa kanyang ulo hanggang ang kanyang buong katawan ay nanginig kasama ng **Pwersa ng Buhay** na nagbibigay ng lakas sa kanyang mga kasu kasuan.

Ang mga tao, na nanonood nito ay nagulat at humanga kung ano ang gagawin ko sa kanya, pero ang iba ay nagpatahimik sa kanilang mga di pagsang-ayon. Dahan dahan, ang kanyang mga binti ay nagsimulang maunat, humaba, tumuwid; ang kanyang mukha ay naging buhay nang may kagalakan sa pagpapanumbalik ng lakas. Tinulungan ko siyang tumayo, pagkatapos ay tumindig siyang taas noo sa kanyang sarili. Siya ay nag-umapaw sa kasiyahan; nagsimula siyang tumangis pagkatapos ay tumawa at sumayaw, tumatawag sa mga tao:'Purihin ang Diyos', sabi niya, 'Purihin ang Diyos' at ang ibang nakatayo ay sumambit ng koro. Sila ay may kalaliman na napakilos ng kanilang nakita.

Ang bugso ng tao na natutulak papunta sa akin ay marami, si Zedekiah ay nagsilbi upang kontrolin sila. Sa maayos na paraan, tinulungan ng iba pang mga masugid na manonood, ginabayan niya ang mga may sakit papunta sa akin, para matingnan ko sila batay sa kanilang pinakamalalim na pangangailangan. Sa huli, nakakaramdam ng pagod, ang aking tagatanggap ay nag-anyaya sa akin pabalik sa kanyang bahay upang kumain. Pinauwi niya iyong mga hindi ko nagamot dahil sa kawalan ng oras. Tiniyak niya sa kanila na ako ay magbabalik sa sunod na araw.

Ito ay isang gabi ng pagdiriwang- maraming mga dapat pag-usapan- maraming dapat ipagdiwang- maraming dapat ituro-maraming dapat matutunan- lahat ito ay may katiyakang 'mabuting balita', ang mga tao ay sumang-ayon. Alam ko na sa nakararami, Ako ay tinanggap na nagsasalita ng tunay kung ano ang 'nakita' ko sa disyerto.

At kaya nagpatuloy ito sa maraming mga araw. Ang mga tao mula sa malayo at malawak ay pumunta upang makita ako. Si Zedekiah at ang kanyang mga ibang kaibigan ay tumulong sa akin upang makontrol ang bugso ng mga tao upang makapanggamot ako at makapagturo. Ang mga tao ay nakinig nang may kagalakan. Sila ay nagsalita sa kanilang mga sarili tungkol sa **'Ama'** at may pagnanasa upang matuto pang higit tungkol sa mga 'lubid at kadena' na naggagapos sa mga tao sa pighati.

Ang dagsa ng mga tao ay naging marami, napag-isipan ko na kailangan kong humanap ng aking sariling mga katulong kung kanino ako ay makakaasa para tumulong sa akin. Ito ay panahon na para kay Zedekiah na bumalik na upang pamahalaan ang kanyang negosyo sa katad na kanyang napapabayaan

na.

Umalis ako papunta sa mga burol upang manalangin tungkol sa pagpili ng mga 'disipulo'. Noong ang pagpapasya ay dumating sa akin na ako ay gagabayan kung sino ang pipiliin, nagbalik ako sa Capernum. Naramdaman ko ang malakas na pagkiling upang bumaba sa bukana ng tubig upang makipag-usap sa mga lalaki na nakita kong nakikinig nang may intensiyon sa aking mga aral.

Kung iiwanan nila ang mga lambat pangisda upang sumama sa akin, ay nanatili upang makita. Pero noong tawagin ko sila, si Simon, si Andrew, si Santiago at si Juan, lumapit sila kaagad, masaya upang tumulong sa aking gawain ng pagpapagaling at pagtuturo. Ang iba ay sumama rin sa akin noong aking sinimulan ang aking gawain sa mga tao.

Iniwan ko ang aking tagatanggap, ang bahay ni Zedekiah na may mainit na mga pagtitiyak na pwede akong bumalik sa kahit anong oras.

Kaya ito nga na aking sinimulan ang aking misyon bilang guro at manggagamot naglalakbay kung saan kailangan sa mga bayan at mga nayon. Bago maghandang papalabas, aking tinipon ang mga batang mga lalaki na pumayag at nagnais na tumulong sa akin. Sila ay makikinig sa aking mga aral at mahihiwagaan sa marami pang gusto kong sabihin. Ito ay mahalaga na aking unahing ipaliwanag ang nasa likod ng lahat na nahayag sa akin sa disyerto.

Sinabi ko sa kanila na sa kabila ng aking dating tamad na paraan ng pamumuhay, ako lagi ay may taos na pagkaawa para sa mga tao. Ito ay ang aking pagkaawa na naglayo sa akin mula sa 'Diyos' na itinuro ng mga Rabbi. Noong nagsalita ako ng aking lubusang pagtatwa sa nagpaparusang Jehovah, nakita ko ang pag-aalinlangan at pagkabigla sa kanilang mga mukha.

Sa maikokonsiderang haba, aking ipinaliwanag na aking tinanong paano ito ay posible na magsalita ng 'mabuting' Diyos, kung mayroong maraming mga paghihirap na pinapasan ng mga inosenteng mga bata. Sa aking pagsalita, nakita ko na ang kanilang mga mukha ay dahan dahang kumalma. Ipinagpatuloy kong sabihin ang aking nakaraang mga pag-aalinlangan at galit hanggang sa nakita ko ang kanilang mga kapahayagan ay nagbago tungo doon sa pagtanggap at pagkatapos ay buong pagsang-ayon. Aking nadiskubre na nailagay ko sa kanila ang kanilang sariling mga pagdududa at mga tanong, na sa nakaraan ay wala silang tapang na ilagay sa mga pananalita.

Habang kami ay nag-usap sama sama, aking nararamdaman ang kanilang kagaanan na sila ay hindi na nag-iisa sa kanilang patagong paglaban sa mga turo ng rabbi.

Sinabi ko sa kanila na dumating ang oras na ako ay nagsimula upang matanto nang may mas kaliwanagan na ako ay nagsayang ng aking buhay. Gusto kong magbago at naramdaman kong may kalakasan na ako ay dapat pumunta kay Juan Bautista bilang panimulang punto, na para bagang, sa pagpapanimula ng bagong paraan ng pamumuhay.

Aking isinalarawan kung ano ang nangyari noong bautismuhan at ang aking anim na lingo sa disyerto. Aking ipinaliwanag na ang lahat ng aking mga nakaraang mga pag-iisip at mga paniniwala, mga pag-uugali, pagiging arogante, pagkarebelde ay dahan dahang nalinis mula sa aking kamalayan habang ako ay dumadaan sa malalalim na mga kapahayagan at mga pangitain na ipinapakita sa akin ang '**Katunayan'** akin ngayong tinatawag na **'Ama'.** Aking ipinaliwanag ang **likas ng Ama** at ang **'Banal na Likas'** ay siyang bumubuo ng **'Banal na Kalooban.'** Aking sinabi sa kanila na ito ay ang tao sa kanyang

sarili, kung sino, sa pamamagitan ng maling pag-iisip at maling asal, ay nagsasarado sa kanyang sarili mula sa **'Ama'** na nasa loob niya, at ang tao ay nag-iisa, sa pamamagitan ng una ay pagsisisi at pagkatapos ay mental-emosyonal na paglilinis, ay makatatagpo ng kanyang sariling daan pabalik sa buong pagkaniig sa **'Ama'. Kapag ito ay naisakatuparan, ang buong Likas ng 'Ama' ay mapapakawalan sa isipan ng tao, sa puso, sa katawan, sa kaluluwa at sa kanyang buhay kapaligiran at mga karanasan. Kapag nangyari ito, ang ganyang tao ay papasok sa Kaharian ng Kalangitan na pinamumunuan ng 'Ama' at saka, ang Kaharian ng Kalangitan ay maitatayo sa loob ng kamalayan ng tao. Siya ay makakapagkamit ng layunin sa likod ng kanyang karanasan.**

Habang nagsalita ako sa aking mga disipulo, aking nakita ang kanilang mga tugon na nababanaagan sa kanilang mga mukha. Lahat ng mga pag-aalinlangan ay napawi , mayroon na ngayong liwanag ng bukang liwayway ng pagkaunawa at galak. Ang mga batang lalaking ito ay naging nananabik na mga naniniwala at nagsabi : " Ito ay talagang mabuting balita!"

Datapwat, pagkatapos ng kanilang unang pagtanggap sa lahat ng aking sinabi, mayroong mga oras na sila ay nagtatanong kung ang lahat ng aking mga tinuran ay totoo. Aking naunawaan ito. Upang maging handa na alisin sa kanilang mga sarili ang imahen ng 'Jehovah' na may kalalimang nakatatak sa kanilang mga isipan ay nangailangan ng malaking bahagi ng katapangan.

Mayroong mga oras na nag-usap sila sila at nagtanong kung sino ang taong ito na umaako ng kagayang mga hiwaga? Ipagpalagay na dumating ang mga ito kasama ko at ito ay naging ako nga ay totoong sugo mula kay Satanas? Ano ngayon? Sila ay paparusahan nang mahigpit ng Jehovah.

Maraming mawawala sa kanila- ang kanilang tayo sa lipunan bilang matatalino, masisipag na kabataang lalaki, ang kanilang reputasyon bilang mga mangangalakal at manlililok, ang pagkawala ng kanilang kita, at ang pinakamalaking sagabal sa lahat, ang maaaring galit at pagtatakwil ng kanilang mga pamilya. Ano ang matatanggap nilang kapalit ?

Sinabi ko sa kanila na hindi ako makakapangako ng anumang makalupang pabuya para sa kanilang tulong sa pagbabahagi ng 'aklat ng mabuting balita'. Wala akong pag-aalinlangan na saan man kami pumunta ay pagkakalooban kami ng pagkain at silungan at maayos kaming tatanggapin ng mga tao. Ako ay makakapangako lamang sa kanila ng **Katotohanan** na **alam ng 'Ama' ang kanilang pangangailangan at pupunan ang mga ito at pananatilihin silang malusog. Akin ring maipapangako sa kanila na kapag tumungo sila sa 'Ama' at nagtiwala sa 'Ama' lahat ng hakbang sa daan, sila ay magiging masaya sa paraang hindi sila naging masaya noon. Kanilang mararanasan ang Kaharian ng Kalangitan sa kanilang mga sarili hanggang sa isa isang tabi nila ang tawag ng 'sarili' at maglingkod sa ibang mga tao. Kanilang masasaksihan ang mga pagpapagaling, at ang mga ito ay magpapataas ng kanilang pananalig at magbibigay sa kanila ng tapang upang malampasan ang anumang mga hindi kaaya aya sa paglalakbay.**

At ito kung paano namin sinimulan ang aming misyon sa pagpapalaganap ng 'MABUTING BALITA' ng 'AKLAT NG KAHARIAN'.

Sinugo ko ang mga kabataang lalaking ito na mauna sa akin sa mga bayan na aming bibisitahin. Sa pagpasok nila dito, sinabi nila sa mga tao na magtipon upang makinig ng 'Mabuting Balita ng Kaharian ng Kalangitan'. Ang mga tao ay humanga at gustong mas maraming malaman pero ang mga disipulo ay naghimok sa kanila na sunduin ang kanilang mga kaibigan at mga kamag-anak at pasasabihan sila

tungkol dito 'kapag dumating si Hesus', at magkakaroon ng pagpapagaling sa kanilang mga maysakit na tao. May pagkagalak, marami ang tumakbo upang tumulong na magpalaganap ng 'mabuting balita' at kinalaunan sila ay nagkatipon sama sama sa isang malaking dagsa ng mga tao.

Ako, na naging may kalaliman at may pagkaapektadong nagrebelde laban sa mga malulungkot na mga relihiyosong sermon na nagbabanta ng kalupitan, mga parusa at pagkondena sa mga makasalanan, ngayon ay naglakad na may galak upang katagpuin ang mga dagsang ito ng tao. Ako ay may 'mabuting balita' upang ibahagi sa kanila upang papagningningin ang kanilang araw, at pagpapagaling sa mga karamdaman at mga dalahin upang pasayahin ang kanilang mga buhay.

Kaya, noon, ako ay kumilos sa gitna ng mga tao na may pagdaramot at kawalan, na ang kanilang kabutihan at ang kanilang pagbibigay ay sinuklian lamang ng maliit na pasasalamat, ako ay dumating ngayon na may kasaganaan ng nagbibigay buhay na mga posibilidad para sa lahat na handa upang makinig sa aking mga salita at kumilos upang pag-ibayuhin ang kanyang kalagayan sa buhay.

Gusto ko sa kung sino ang nagbabasa ng mga pahinang ito, na lubusang maunawaan ang aking posisyon noong panahon na iyon, ang aking estado ng kamalayan pagkatapos ng aking iluminasyon sa disyerto at ang persona na aking ipinakilala sa aking mga kababayan bilang si 'Hesus'. Mayroong maraming mga pagpapalagay na akin ngayong ibibigay sa inyo ang katotohanan.

Ako ay isinilang na magkaroon, kung magkaeded, pinong pangangatawan, malakas na parang agilang katangian, kapansin pansing talino at ang pagmamahal sa panggagaya at pagtawa- pero, gaya ng marami sa inyo ngayon, hindi ko kinalinga ang aking panlupang mga talento. Sa oras ng pagpunta ko sa disyerto, ang aking mukha at mga pag-uugali ay iyong matatawag ninyong 'mababang grado' mula sa kung ano dapat. Habang sinimulan kong pag-aralan at naging rebelde laban sa kung ano ako naging, ang aking talino ay nagdusa din mula sa hindi tamang paggamit, palagiang nasadlak sa mga pakikipagtalo at mga di pagkakasundo tungkol sa relihiyon at pagbibigay kasiyahan sa walang paggalang na pananalita. Aking pinatawa ang mga tao. Ako ay nagustuhan ng mga lalaki at babaeng nakahalubilo ko, pero may katiyakan na hindi iginalang. Kaya ang pagkagulat ng mga nakakakilala sa akin noong mangusap ako sa loob ng sinagoga sa Nazareth.

Habang inalagaan ako ng aking ina upang bumalik sa mabuting kalusugan, ginamit ko nang may kapangyarihan ang karunungan at kaliwanagan na ibinigay sa akin sa disyerto. Ito ang nagpanag-uli sa akin tungo sa pagkatao na dapat sa akin.

Noong simulan ko ang aking misyon, alam kong lubusan na ako lamang ang nag-iisang mayroong supremong karunungan ng mga sekreto ng paglikha at pagiging naririto sa kanyang sarili. Samakatuwid, kaya kong sabihin nang may ganap na kompiyansa, " Walang isa na 'nakakita' sa Ama liban sa akin'.

Alam ko na ang lahat na pinaniwalaan ng mga tao sa buong puso nila ay mali- hindi tunay.

Batid ko na ako ay espesyal na hinubog at dinisenyo ng 'Ama' para sa misyong ito. Ako ay pinagpala ng buong kasaganaan sa pisikal na lakas, tatag ng pananalita at kakayahan upang gumawa ng mga makahulugang mga talinhaga, upang aking maipasa ang mensahe nang may katagumpayan at sa anyo na hindi makakalimutan.

Liban sa aking maayos na naunawaan sa aking mga kapwa tao mula sa mahabang pakikisalamuha sa kanila na nalaman ko ang kanilang pinaka inaasahan, ang kanilang pinakawalang pag-asang

kinatatakutan; nalaman ko kung ano ang nakapagpatawa sa kanila at nag-udyok sa kanila sa panggagaya at pang-iinsulto ng mayaman at mapagpa importante; at alam ko rin kung gaano kalalim, maraming mga bata at matanda , ay nagdusa nang tahimik at may katapangan. Batid ko at naranasan ang malalim na pagkaawa para sa mga tao na nabubuhay sa takot- o nagpapasan ng – pasalitang latigo ng mga Pariseo, at yumuko sa mga batas ng pagbubuwis ng mga Romano. Alam ko paano ang kanilang dangal ng Hudyong ispiritu ay nagalusan ng sumasakop na Hentil kung kanino sila ay napwersa na parangalan ng kanilang mga labi at kamay at tuhod na pagsaludo , bagaman at kanilang hindi iginagalang sa likod ng saradong mga pinto. Aking batid at ganap na naunawaan ang pamumuhay at pag-iisip ng mga tao. Akin ding naisip noon ang kanilang mga iniisip, naramdaman ang kanilang mga sugat, naranasan ang kanilang uri ng pag-aalala sa mga panahon ng pagkukulang, naramdamang walang kapangyarihan sa hawak ng pamamahala ng mga Romano.

Akin ngayong alam na wala sa mga pagdurusang ito ay talagang kailangan. Alam gaya ng ginawa ko, ang *Katunayan* ng pagiging naririto, ang *Katunayan ng Pangkalahatang 'Diyos*', aking may kaliwanagang napapananaw ang kahambugan ng mga Hudyo na nasa awtoridad, na nagpapadala ng mga pabigat sa paraan ng pamumuhay ng mga tao na sa kabuuan ay may kamalian at may direktang pagkontra sa *Katotohanan ng Pagiging lalang*. Ang kalagayan ay may kalalimang nagpagalit sa akin.

Samakatuwid, alam ko na ako ay perpektong hinubog at pinatalas para maging dinalisay na instrumento ng Banal na Gawain sa Palestina- udyok ng aking pagkagusto sa KATOTOHANAN at bugso ng aking pagkaawa sa aking mga kapwa taong lalang. Kaya tinawag ko ang aking sarili na 'Anak ng tao' dahil alam ko nang may kahustuhan kung ano ang mayroon ang tao laban sa kanilang pang-araw araw na pamumuhay.

Dagdag pa, ako ay may perpektong kompiyansa na matutupad ko ang aking mga layunin ng pagdadala ng Katotohanan sa mga tao at kaya magiging kasangkapan sa pagbabago ng kalidad ng kanilang mga buhay. Sa dahilang iyon, kahit na alam ko sa simula ng aking misyon na mayroong kaparusahan na pagbabayaran para sa lahat ng aking mga pinanukala na gawin- ibaba ang kilalang Hudyong mundo nang patiwarik at ang nasa loob ay ilabas- ako ay handang humarap dito, daanan ito, hindi pwedeng takasan ito, dahil minahal ko ang mga tao ng PAG-IBIG ng 'Ama' na dumadaloy sa aking puso at pagiging. Dahil ang 'Amang' PAG-IBIG ay ang saysay ng PAGBIBIGAY- ibinibigay ang Sarili nito sa nakikitang lalang at namamasdang pagiging naririto at lumalago, nagpoprotekta, nagpapalusog, nanggagamot, at nagsasakatuparan ng lahat ng mga pangangailangan ng lahat ng mga nilalang na ginawang nakikita.

Aking alam na ako ay ang regalo ng 'Ama' para sa kaligtasan ng mga tao,- para sa mundo-

HINDI-
gaya ng pinalagay at itinuro nila sa nakalipas na mga siglo, - pagliligtas mula sa mga kaparusahan
dulot ng galit na Diyos sa mga 'makasalanan' -
KUNDI-
upang iligtas ang mga tao mula sa pang-araw araw na pag-uulit ng parehong mga kamalian sa maling pag-iisip,-maling pag- <u>iisip na lumikha ng kanilang mga kamalasan, karalitaan ,</u>

karamdaman at pighati.

Dahil minahal ko ang lahi ng tao nang may kalaliman, ako ay handang magturo at manggamot na may pagsalungat sa mga paring Hudyo. Ako ay handang mamatay sa krus para sa kung ano ang aking tunay na 'nakita' sa disyerto , batid pati ng aking puso , at kailangang ibahagi hanggang sa huling patak ng aking kakayahan upang gawin iyon.

****

ITO ANG KATOTOHANAN SA LIKOD NG AKING PAGKAKAPAKO SA KRUS AT ANG LAHAT NG IBA PA NA NARINIG NINYO AY GAWA NG TAONG HAKA HAKA NA GALING SA HUDYONG KINAGAWIANG SINUNOG NA MGA HANDOG SA TEMPLO.

****

Ako ay ang regalo mula sa 'Ama' para sa tao upang tulungan sila na malampasan ang kanilang kamangmangan sa mga Batas ng Pagiging naririto, at hanapin ang totoong Daan ng Buhay na hahantong sa ligaya, kasaganaan at perpektong kaganapan ng Kaharian ng Kalangitan.

Ito ang mga palagay, mga ninanais, mga intensiyon at mga layunin at ang mga iniisip na aking dinala sa aking isipan at puso. Ito ay ang makalupang mental-emosyonal na istruktura na nagdaramit sa aking ispiritwal na kamalayan na natatago sa loob ng ulo at pigura ni 'Hesus'.

Ito ay ang aking ispiritwal na kamalayan na naipaabot tungo sa nasa taas na mga anyo ng pag-iisip at pakiramdam na nagsugo sa akin na lumabas sa loob ng tatlong taong paglalakbay upang dalahin ang mga tao, ano ang aking buong pinaniwalaan, ang huling pagsagip mula sa kanilang sariling bulag na pag-iisip at pakiramdam na lumilikha ng kanilang sariling magulong mga buhay. Aking tunay na pinaniwalaan na kung maipapakita lamang sa mga tao ang mga ibinigay sa akin upang maunawaan, kanilang matatanto ang kanilang mga nakaraang mga kasamaan at gagawin ang lahat ng makakaya upang baguhin ang kanilang pag-iisip at ilagay ang paa tungo sa Daan ng Buhay na hahantong sa Kaharian ng Kalangitan. Sa kahihinatnan nito, ako ay handang magbigay ng aking buhay.

Dahil sa mga maling interpretasyon na nalagay sa aking misyon ng mga Hudyong guro, ang aking tunay na mensahe ay nabaluktot na labas sa pagkakakilala at ang layunin ng mga Liham na ito ay upang dalahin sa mga tao sa Bagong Panahong ito , ang katotohanan ng kung ano talaga ang aking sinalita sa dagsa ng mga tao sa Palestina.

Kanya, sa pagbabalik sa aking muling pagbibilang ng mga araw na iyon, hayaan niyo na dalahin ko kayo pabalik sa espesyal na araw na nagbigay ng bunga sa aking mga tagapakinig at gumawa ng pangmatagalang impresyon sa mga isipan ng aking mga disipulo.

Kaya, para sa akin din, ito ay partikular na makahulugang araw.

Kinuha ko ang pagkakataon na lumayo mula sa bigat ng pangangailangan ng mga tao, upang pumunta sa mga burol upang manalangin at magmeditasyon upang mapanibagong kargahan ang aking ispiritwal na mga baterya sa pamamagitan ng malalim, malakas at mas makapangyarihang pagkaka-ugnay sa **'Ama'** na nasa akin. Ang pagkaka-ugnay na ito ay may kabilisang napalabo sa aking kamalayan kapag ako ay abala sa gitna ng dagsa ng tao na ako ay napagod. Sa pagdating ko sa kweba noong ako ay nasa lugar na iyon, aking hinila ang paleta na natatago sa ilalim ng bato at humiga upang matulog. Sa halip na matulog, bagaman, ay naramdaman ko ang kaagad na daloy ng **Banal na Buhay**, ang **'Ama'** , at ang kapaguran ay napawi dahil ang aking katawan ay nakargahan ng **Kapangyarihan** na siyang

Mapanlikhang Pinanggagalingan ng Lahat ng Lalang.

Ako ay nataas sa kamalayan tungo sa ginintuang Liwanag, at sa aking paglalakbay paitaas sa loob ng Liwanag, Ito ay biglang nagbago tungo sa pinakapurong puti at nalaman ko na, sa kamalayan , ako ngayon ay nasa bukana ng Pagkakatimbang na Pangmatagalan , Pangkalahatan , ang Walang wakas na dimensiyon na lagpas sa lahat ng likha ng pantaong isipan.

Napagmasdan ko ang LIWANAG pero wala DITO , ni di ITO may pagkamakapangyarihan na nasa akin, dahil ito ay ang 'Diyos' na dimensiyon ng kawalan, ang walang anyo ng Pangkalahatang Pagkakatimbang. Pero ITO ay nakipag-talastasan sa akin ang nagpuno sa akin ng kanyang kumikinang na PAG-IBIG. Ito ay nakaukit sa akin , pero muli , na ITO ay ang 'Lumilikhang-Nagpeperpektong-Nanggagamot na Proseso'

PAG-IBIG

na namamahala sa lahat ng pagiging naririto

Alam ko na saan man na mayroong pagkukulang, mayroong katuparan sa katapusan, kahit ang tubig ay umaagos upang pumuno sa lawa.

Kung saan may pighati, mayroong ligaya dahil ito ay ang LIKAS ng Pangkalahatan upang kumilos tungo sa kahit na anong nabubuhay na bagay na nasa pangangailangan, upang magdala ng katuparan at ligaya.

Batid ko na kung saan walang paglago, ang mga pangyayari ay daratal upang maitaguyod ang paglago.

Alam ko na kung saan mayroong pandamdam ng pagkabigo, ang mga hamon ay ibibigay upang mag-udyok sa mga tao tungo sa tagumpay at tiwala sa sarili.

'Nakita' ko na itong <u>GAWA NG PAG-IBIG ay palagian</u> na pinasimulan ng 'Ama' sa mga buhay ng mga taong may sobrang pasanin, ay maaaring hindi mamalayan bilang 'regalo ng PAG-IBIG sa mga tagatanggap. Sila ay maaaring lungo sa kanilang pighati, pakiramdam ng kabiguan, ang kanilang paniniwala na walang mabuti ang darating sa kanilang daan, sila ay di magtatagumpay upang makita ang alin mang bagay sa kanilang mga buhay na lagpas sa kanilang pansariling mga paniniwala at mga pakiramdam! Kaya, sila ay mananatiling nakaugat sa kanilang sariling nilikhang impiyerno.

Walang pangangailangan na maramdaman ang paghingi ng tawad para sa kaninuman. Ang tangi lamang kailangan ay ang maawaing puso at determinasyon na magdala ng Katotohanan upang magpagaling sa kanilang pagkawalang muwang.

Ang pinakamalaking regalo na maibibigay ng isa sa iba ay ang kaliwanagan sa pagkawalang muwang sa pagiging naririto at ang kanyang kosmikong mga batas, dahil ang KATOTOHANAN ay:

Bawat isang kaluluwa ay yakap sa loob ng PANGKALAHATAN at ang antas ng PANGKALAHATANG PUMAPASOK sa pamamagitan ng 'Ama' GAWA NG PAG-IBIG sa kanilang mga buhay ay nakabatay sa pangkabuuan ng pang-indibidwal na kakayahang tumanggap.

Natanto ko na ang kailangan ng mga tao na may pagkamadalian ay upang makinig ng kung ano ang kasasabi lamang sa akin.

Kinailangan nilang 'makita' at may kabuuang matanto na ang *intensiyon* at ang *layunin* at ang *potensiyal* ng PAG-IBIG, ay siyang pinaka substansiya ng kanilang pagiging lalang. Dahil sa di paniniwala nila, maaari nilang maisa isangtabi ang 'Amang' GAWA NG PAG-IBIG bilang mas'nagbubugso ng sakit na mga paghamon' at kaya nga naglalatag sa kanilang kabiguan magpakailan man.

Akin ngayong nakita, na mas maliwanag, na ako ay pinadala upang gisingin ang mga tao sa lahat ng mga posibilidad para sa pansariling paglinang, kasaganaan at pagkakamit ng ligaya at saya, pero ito ay nasa kanila upang gumising at samantalahin ang kung ano ang nahahandog sa kanila.

Natatandaan ko na ang pagkakataas na ito ay tumagal ng buong gabi, at sa umaga **Ako ay bumangon na nakakaramdam ng pagiging buhay** na di gaya noon. Ang aking mensahe ay niliwanag. Nakita ko, na may mas kaliwanagan, ang **Katunayan** ng **'Ama'** at alam ko na ako ay makalalabas noong araw na iyon upang makatagpo ang mga dagsa ng tao at ilipat sa kanila, ang kapangyarihan at ang buhay na ipinakita sa akin.

Sa aking pagbaba mula sa kweba, dumating ako sa malaking bato na natatanaw ang matarik na gilid. Noong ako ay umupo, namalas ko pababa ang bayan na bibisitahin namin ng araw na iyon.

Naramdaman ko ang 'Prosesong Nagpeperpekto'- ang 'Gumagawa ng Buong' Pintig- **ang 'Ama'** – sumusulak sa pamamagitan ko at aking hinangad na ibahagi **Ito** sa iba bago ang mga problema ng pang-araw araw na pamumuhay ay makasipsip **Nito**, at **Ito** ay mawalan ng kanyang kapangyarihan at pwersang nagtutulak sa loob ng pantaong kamalayan.

Ang aking mga disipulo ay sumama sa akin sa maikling panahon pagkatapos. Sa pagpasok sa bayan, sila ay nagwika sa mga tao at nag-abiso sa mga natitipong kapal ng tao upang tumungo sa pababang lugar na lampas sa mga lugar panirahan.

Nakatayo sa ibabaw ng malaking bato sa kanilang kalagitnaan, ako ay nagsimulang magsalita.

Nakita ko na ang pagkagusto at ang ligaya- ang paglulunggati, paghahangad, at ang paniniwala ay lahat na kusang nabuhos sa mga salita na sinabi ko sa kanila.

'Kayo ay sugatang natutulak pababa at nag-aalala. Ang inyong mga trabaho ay dumami nang mas mabigat habang kayo ay tumatanda, ang inyong mga sikmura ay malimit na walang laman, ang inyong mga damit ay nagugulanit, pinapagalit kayo ng mga tao, at nararamdaman ninyo na walang katapusan ang inyong mga pasakit at kabigatan ng ispiritu.

'Pero hindi ito ang katotohanan tungkol sa inyong pagiging naririto. Ang inyong mga buhay ay itinalaga na kakaiba. 'Kung inyo lamang makikita na lampas sa inyong nararamdaman, - kung inyo lamang maitataas ang inyong mga isipan para makagawa ng pakikipag-ugnay sa **'Ama**' na nasa inyo, inyong **'makikita'** at **malalaman** kung ano dapat ang inyong estado ng pagiging naririto. Inyong malalaman na kayo ay nilikha upang maging masaya sa kasaganaan, proteksiyon, mabuting kalusugan at kaligayahan.

'Pero dahil , araw araw kayo ay nabubuhay na may takot sa 'mabuti at masama' at **naniniwala** at **umaasa** sa mga ito na higit pa sa inyong paniniwala na ang **'Ama'** ay masaganang **BUHAY** at **PAG-IBIG** na nasa loob ninyo, nagbibigay sa inyo ng lahat ng mga bagay na kinakailangan para sa kalusugan at kabutihan, ito ay ang inyong pinakakinatatakutang 'mabuti at masama' na mga karanasan na nahahatak ninyo sa inyong mga buhay at mga katawan. Ang inyong mga paniniwala sa'mabuti at masama' ay nagpapalabo- TUMATALUKBONG- sa lahat ng inihanda ng **'Ama'** para sa inyo kung kayo lamang ay maniniwala sa '**Amang PAG-IBIG'!**

'Inyong hinuhusgahan ang inyong mga ngayon at umaasa sa inyong mga bukas ng kung ano ang inyong naranasan sa nakaraan. Samakatuwid, ay mga sakit ng inyong mga kahapon na patuloy na nauulit sa hinaharap.

Kayo ay nabilanggo ng inyong mga ala ala at ng inyong walang pagbabagong paniniwala na ang nakaraan ay dapat na bumalik muli at muli upang magpabigat at sumugat sa inyo.

<u>'Hindi ninyo kailangan na pagalingin ang inyong mga katawan o subukan na gawing mas mabuti ang inyong mga buhay, kailangan ninyo na pagalingin ang inyong mga paniniwala!</u>

'Aking sinabi sa inyo na walang solido sa ilalim ng araw.

'Kung inyong mapapagaling ang inyong mga paniniwala, dalahin ang inyong mga paniniwala na sumasang-ayon sa **'Amang' tunay na Intensiyon** para sa inyo, ang mga maling paniniwala na namamahala sa inyong mga katawan at mga buhay, ay matutunaw na parang mga hamog sa araw.

'Ang inyong bawat mga pangyayari ay kaagad na babalik tungo sa **Banal na Intensiyon** na nasa likod ng lahat ng nilika.

'Matatagpuan ninyo na sa bawat mga paghihirap, sa bawat pagkukulang sa lahat ng uri, mayroon lagi na paraan upang 'wakasan ang paghihirap, mayroon laging pagpupuno ng inyong basket upang katagpuin ang inyong kailangan.

'Ano baga sa palagay ninyo ang nangyayari kapag ang may sakit ay pumunta sa akin at ipinatong ko ang aking mga kamay sa kanila?

Akin bagang iniisip ang tungkol sa sakit, ako baga ay nagtatanong kung ang tao ay mapapagaling, ako baga ay takot na ang **'Ama'** ay maaaring natutulog o nasa malayo na ako ay di maririnig?

'Hindi, kung ang mga ito ang aking mga walang paniniwalang pag-iisip, walang pagpapagaling.

Kapag lumapit sa akin ang tao para sa pagpapagaling, ako ay kaagad na nagagalak dahil **alam** ko na ang **Kapangyarihan** na siyang **'Ama'** ay nasa akin, handa at naghihintay upang magpagaling sa oras na hingin ko. Nagpapasalamat ako dahil **alam** ko na ang **'Kalooban ng Ama'** ay **kalusugan** at hindi karamdaman. Samakatuwid, ako ay nananalangin na ang **'Kalooban ng Ama'** ay siyang mangyari sa may sakit. **Kapag inalis ko ang paniniwala sa sakit mula sa katawan ng may sakit na tao at ALAM na ang 'Kalooban ng Ama' ang kalusugan ay dumadaloy tungo sa kanyang sistema, gaya din sa hitsura- ang hitsura – ng karamdaman ay nagbabago tungo sa katunayan ng 'Amang Kalusugan' at ang katawan ay nagiging buong muli.**

<u>Ang karamdaman ay hindi higit sa pagbaba ng kalakasan- ang kabawasan ng BUHAY- *sa apektadong bahagi.* Panag-uliin ang 'Amang Buhay' tungo sa tunay na Hangarin at Plano ng inyong sistema at ang pangkabuuang sistema ay gagawa gaya ng nararapat.</u>

Kayo ay nasabihan na ang Diyos ay nagpapadala ng mga sakit, mga peste, gutom, pagkawasak ng mga bansa kapag hindi nila sinunod ang kanyang mga batas, kayo ay nasabihan na ang inyong mga sarili ay pinaparusahan ng galit na Diyos para sa inyong mga kasalanang nagawa. **Ano ang parusa *kundi masamang–gawa* na nagbabalat kayo sa ilalim ng kabutihan. Aking** sinasabi sa inyo na ang kasamaan ay hindi nagmumula sa Diyos. Paano ang Diyos ay magiging dalawang bahagi- mabuti at masama?

Ito ay nasa inyong mga isipan lamang na nabubuo ninyo ang mabuti at masama, sa inyong mga puso lamang inyong naiisip at nararamdaman ito. Ang mga pag-iisip at pakiramdam na ito ay walang kinalaman sa tunay na Diyos na siyang **'Ama'** sa loob ninyo, nagdadala sa inyo ng bawat mabuting

bagay kapag inyong pinaniniwalaan na ito nga ay ito.

'Ito ay ang paniniwala ninyo sa mabuti at masama, at ang mabuti at masama sa inyong mga puso, ang nagdadala sa inyo ng karamdaman.

Sa katunayan, kayo ay nabubuhay sa loob ng Kaharian ng Kalangitan, at ang Kaharian ng Kalangitan ay nasa inyo at kayo ay pinamamahalaan ng **'Ama',** pero dahil kayo ay naniniwala sa mga parusang mula sa Diyos, naniniwala na ang mga sakripisyo lamang sa Templo ang magliligtas sa inyo, naniniwala na kayo ay tagapagmana ng sakit, karalitaan, dalamhati, kayo ang lumilikha sa inyong mga isipan, ng mga bagay na ayaw ninyo.

'Huwag manlumo- magalak at maging masaya at **alamin** na ang mga nakakaranas ng pagkukulang, malayo mula sa pagpaparusa at pag-iwan ng Diyos , kahit pa sila ay nagkasala, ay tunay na pinagpala.

'Ang tao na wala ay mayaman sa **Kapangyarihan** ng **'Ama'** kung kanyang susundin **Ito,** pagtitiwalaan **Ito,** at mabubuhay sa loob **Nito.**

'Kapag ang inyong mga tiyan ay puno, at ang inyong mga katawan ay nakaaalam ng kaalwanan, at ang inyong mga isipan at mga puso ay maginhawa, wala kayong madalian at pangkasalukuyang pangangailangan sa **'Ama'** upang maging aktibo sa inyo para magpuno sa inyong mga pangangailangan. Kayo ay naniniwala sa inyong sariling mga pag-iisip at sa inyong mga kamay ay natutugunan ninyo ang inyong pansariling mga pangangailangan nang may kadalian, kaya kapag kayo ay nagsalita ng 'Diyos' kayo ay makakapagsalita lamang ng kung ano ang inyong narinig na sinabi ng iba – kayo, sa inyong mga sarili ay walang direktang karanasan sa 'Diyos'.

'Ikonsidera ang mayaman. Sila ay nakalubog, nakagapos, nakalugmok sa kanilang mga pansariling kayamanan. Sila ay gumigising sa umaga at pumupunta sa kanilang pang-araw araw na negosyo, walang nalalaman tungkol sa **Kapangyarihan ng 'Ama'** na nasa kanila. Ang iniisip nila ay ang mga magpapadagdag ng kanilang mga kayamanan, ang mga pag-iisip na magpapasigla sa'sarili', sila ay nagpapadala ng mga utos na nagiging dalahin para doon sa naglilingkod sa kanila, ipinapamuhay nila ang kanilang mga buhay batay sa kanilang sariling pagpili. Kanya, dahil kinukuha lamang nila ang kanilang limitadong buhay mula sa kanilang sariling limitadong pantaong pag-iisip na nanggagaling sa kanilang pangkatawang mga isipan at mga puso, sila ay nagkakasakit at nakakaranas ng maraming mga pighati kagaya ng tao na walang pag-aari. Hindi nila natatanto na sila lamang ay kalahating buhay dahil sila ay hindi nakakonekta sa **PINAGMUMULAN NG BUHAY**, ang **'Ama'** na nasa kanila. 'Ni hindi nila 'nakikita' na ang maraming mga mabuti na dumating sa kanilang mga buhay ay hindi sa kanilang sariling kagagawan kundi ay **GAWA NG PAG-IBIG** ng **'Ama'** na natatago sa loob nila.

'Ang mga pinunong pangrelihiyon ay nasa kaalwanan sa kanilang pansariling kaginhawaan sa posisyon ng kapangyarihan. Wala silang pangangailangan ng anuman na lagpas sa kanilang pansariling pisikal na kakontentuhan. Dahil wala silang personal na karunungan sa Diyos, kailangan nilang magbasa, mula sa kanilang mga Banal na Kasulatan, ang mga salita ng mga banal na tao na nawika libong taon na ang lumipas, at sabihin sa mga tao ang iniisip nila ay kahulugan ng mga salita.

'Pero lahat ng kanilang sinasabi ay nakuha mula sa kanilang maliit na mga isipan na nakakulong sa kaginhawaan ng kanilang mga buhay, nakalubog sa mga inaasahan ng kung ano ang kanilang kakainin at iinumin at kung anong kasuotan ang isusuot nila upang mapahanga nila ang mga tao. Wala silang alam sa inspirasyon na nagbigay pagsilang sa mga salita na winika ng mga propeta noong mga dantaong lumipas. Ni hindi rin nila alam kung ang mga salitang iyon ay totoong kailangan ninyong

marinig sa sandaling ito, dahil ang mga panahon ay nagbago na.

'Paniwalaan ninyo ako, ang mga mayayaman at mga pinuno ng relihiyon ay malakas sa panlupang mga bagay at ayaw na matinag mula sa mga ipinapalagay nila na tiyak at walang katapusan sa kanilang mga tradisyon at mga paggunita. Ang anumang pagkakaiba ay makaka-alog sa mga pundasyon ng kanilang mga paniniwala at samakatuwid sa kanilang mga buhay, at kaya ay nagtayo sila ng mga mental na pangdepensa laban sa pagdaloy ng **Kapangyarihan** ng **'Ama'.** Sila rin, ay nagkakasakit, at sila sa kanilang pansariling daan, alam nila ang pighati kagaya ninyo na walang panglupang mga kaginhawaan.

'Walang pagkaka-iba sa pagitan ninyo na mayroong kakaunti sa buhay at iyong mga mayroon nitong lahat, dahil ang mayaman at mahirap ay magkatulad na nagkakasakit, lumilikha ng kaaway, natatagpuan ang kanilang mga sarili na nag-iisa.

'Pero, ang potensiyal para sa inyo na magkaroon ng higit pa sa mga relihiyoso at mayaman ay maaaring umasa upang makakuha ng higit sa kalusugan, kaligayahan, mabuting pakikisalamuha, katuparan sa inyong napiling daan ng buhay, ay malaki. At kapag itong lahat ay nakamtan, inyong **malalaman na ang mga oportunidad, ang kakayahan, ang inspirasyon** ay lahat galing sa **'Ama' na nasa loob**, dahil **malalaman** ninyo, na hindi ninyo magagawa ang mga bagay na iyon kung hindi ninyo hiniling sa **'Ama'** na nasa inyo upang tulungan kayo na magamit ang lahat ninyong mga talento, upang malagyan ng saganang mga pagkain ang inyong mga sisidlan, at mga damit sa inyong likod at kaligayahan at mabuting buhay para sa inyong mga anak..

'Lahat ng mga bagay na ito ay **gagawin** ng **'Ama'** para sa inyo, kung kayo lamang ay hihingi-at maniniwala-at aalamin-at tatandaan sa lahat ng oras- na ito ay **'Likas ng Ama'** upang lumikha at magbigay na may kasaganaan para sa lahat ng nilikha **Nito.**

'Kagaya ng hindi ninyo pagkakaitan ang inyong mga anak ng mga bagay na kailangan nila, kagaya ng inyong **'Ama'** ay hindi magkakait sa inyo ng inyong pangangailangan para sa masayang buhay. Kung kayo ay dukha, ito ay dahil hindi pa ninyo lubusang nauunawaan ang **likas** ng **'Ama';** ni hindi ninyo naunawaan na kailangang gumawa kayo **kasama** ng 'Ama' upang matugunan ang inyong pansariling mga pangangailangan. Inyong kaagad hawakan ang **banal na pagkakataon** na nahahayag sa inyo upang humayo kayo paunahan.

'Kung maipakikita ko lamang sa inyo at magawa kong makita at **paniwalaan** ninyo na kung magluksa kayo, ang inyong kalungkutan ay batid ng **'Ama'**. Sa pagdating ng panahon, ang inyong kalungkutan ay mapapalitan ng ligaya, kung inyo lamang tutunguhin ang **'Ama'** at panonoodin ang gawain ng '**Amang Pag-ibig** na kumikilos sa inyo. Kayo ay makatatagpo ng kaginhawaan lagpas pa sa anuman na inisip ninyong posible.

'Anong pagkapinagpala ninyo kapag kayo ay nagugutom at kapag kayo ay nauuhaw, dahil ang inyong mga pangangailangan ay batid ng **'Ama'.** Maikling panahon ang mga pangangailangan na iyon ay matutugunan kapag tumigil kayo sa pag-aalinlangan at magsimulang manalangin sa **'Ama'** at humingi-maniwala na inyong matatanggap.

'Paano ninyo mapapaniwalaan na upang kumain at maayos na madamitan ay kailangan ninyo munang pumunta sa Templo at maghandog ng mga sinunog na mga sakripisyo ng sa **'Amang'** sariling mga may buhay na nilalang upang magbayad sa inyong mga pagkakasala? Hindi ninyo baga makita na ang mga nabubuhay na inyong sinunog ay nilikha rin upang maging masaya sa kanilang buhay kagaya ng nilikha

kayo upang maging maligaya rin sa inyong buhay? Sila ay nilikha para maging pagpapala at pinagpala sa lupang ito kagaya na kayo rin ay isinilang para maging parehong pagpapala at pinagpala, dahil ito ay **likas** ng **'Amang Pag-ibig'** na nahayag sa nilikha **Nito**.

'**Kung matatandaan ninyo na 'ano ang tunay ninyong pinaniniwalaan'** ***ay siya ninyong makukuha*****, hindi baga ninyo nakikita na itong Hudyong paniniwala sa loob ng Templo sa mga sakripisyo ng mga nabubuhay ay walang dadalhin sa inyo kundi pighati?**

'Maniwala kayo sa parusa at parusa ang makukuha ninyo. Maniwala kayo sa patayan at pagkawasak bilang daan upang maabot ang Diyos , at iyan ang inyong mararanasan- pagpatay at pagkawasak.

Kung kayo ay nagugutom at nauuhaw, ito ay dahil lumalayo kayo mula sa **'Ama'** na nasa inyo.

'Sa pagbigay halaga sa inyong puno ng takot na pag-iisip, mga pag-aalala at mga pakiramdam ng kawalang pag-asa, **kayo** ay lumilikha ng mga kondisyon na gusto ninyong baguhin. Kayo ang gumagawa ng mga masasamang bagay na ito sa inyong mga sarili.

'Kanya, mas lalong pinagpala kayo kung kayo ay nagugutom at nauuhaw para sa kabutihan at para sa pakikipag-ugnay sa **'Ama'** na nasa inyo, dahil pagkatapos kayo ay may katiyakang mapupunan ng isang daang beses higit pa.

'Pinagpala kayo kung kayo ay inatake at pinagnakawan dahil makikita ninyo ang 'Diyos-sa-pagkilos' kapag kayo ay nakatayong matatag na may perpektong pagtitiwala at makita ang kaganapan ng pagkakaligtas .

'Mapalad kayo na nakulong sa di pagkakasundo, pero nakakalinga ninyo pa rin ang inyong kapwa at maging tagagawa ng kapayapaan. Dala ninyo ang pag-ibig sa inyong puso na siyang sa **'Ama'** at kayo ay tunay na anak ng **'Ama'.**

'Mapalad kayo na may kalalimang pinagkamalian ng iba ngunit kayang magpatawad at magpakita ng pagkaawa, pumipigil na maghanap ng katarungan o paraan para kasuhan siya. Inilalagay ninyo ang inyong sarili na direktang nasa saliw ng pag-ibig na 'Diyos-aktibo-sa inyo at kagaya kayo rin ay maliligtas sa mga oras ng gulo.

'**Pinaka pinagpala sa lahat ay ang dalisay ang puso, dahil ang mga katulad nila ay inalis sa kanilang mga sarili ang lahat ng galit, pagkainis, paghihiganti, walang kabaitan, pagseselos, katigasan ng puso- at nakatayo sa harap ng mundo bilang Pag-ibig- na- ginawang –nakikita. Malalaman nila ang** ***Katunayan*** **na tinatawag na 'Diyos' at malalaman nila na ang** ***Katunayan*** **ay ang 'Ama' na nasa kanila.**

Paano ko kayo matutulungan na makita ang dakilang katotohanang ito? Paano ko kayo matutulungan na makita ang katunayan ng Kaharian ng Kalangitan, ang Kaharian ng Diyos?

'Hindi ninyo kailangan na tumingin paitaas sa himpapawid dahil hindi doon ninyo makikita ang gawain ng **'Ama'** na mas maliwanag na magpapalakas sa inyong pananalig. Ito ay kung saan ang mga tao, sa paglipas ng mga dantaon, ay nakagawa ng malaking pagkakamali sa pagtungo sa kanilang mga panaginip, sa kanilang mga imahinasyon, at paglikha para sa kanilang mga sarili ng Jehovah na wala naman. Hindi ninyo matatagpuan ang **'Ama'** sa mga lugar sa mga kalangitan na nasa itaas ninyo. Ang **'Ama'** ay wala sa espesyal na lugar kundi sa lahat ng dako sa palibot ninyo at sa lahat ng bagay.

'Makikita ninyo ang sa **'Amang'** dakilang mga gawa. Tingnan ninyo sa paligid ninyo ang mga lumalagong

mga bagay, ang trigo, ang damo, ang mga bulaklak, ang mga puno at mga ibon, at sa lahat ng mga nabubuhay na bagay, makikita ninyo ang misteryosong at kahanga hangang gawain ng 'Ama' na aktibong hindi tumitigil. Ito ay dito na ang 'Ama' ay perpektong may kontrol. Makikita ninyo na mayroong perpektong batas at kaayusan, paglago, paglinang, at sa pangkatapusan ay pag-ani upang pagpalain ang parehong tao at halimaw at mga ibon.

'Ikonsidera ang paraan na ang tao pagkatapos na magbungkal ng lupa, ay maghahasik ng mga buto sa lupa at tatakipan ito. Kanyang titipunin ang kanyang mga kagamitan at uuwi na sa tahanan, kontento na sa katapusan, kung may sapat na ulan, mayroong sapat na pagkain upang pakanin ang kanyang mga anak. Sa maraming mga araw, siya ay matutulog at gigising at walang marami pa na gagawin sa kanyang mga tanim, pero kapag binisita niya ang mga ito, ay makikita niya ang mga usbong na berde na tumutulak sa lupa. Pagkatapos, siya ay magbabalik at makikita na ang mga paglago ng mga tangkay at mga dahon, at pagkatapos uli ay makikita niya ang pagkakabuo ng mga uhay, at pagkatapos sa isang araw ay makikita niya na ang mga buto ay matataba at kulay ginto na at handa na para anihin. Pansamantala, lahat ng mga paglagong ito ay nangyari na walang tulong galing sa kanya. Ang trigo ay lumago sa kahanga hangang paraan na hindi niya maipaliwanag. Ito baga ay salamangka? **Hindi, ito ay gawain ng 'Ama', ang Kapangyarihan, Mapagmahal na Katalinuhan** sa buong daigdig, na nagbibigay ng inspirasyon sa gawain at humihinga sa pamamagitan nito; ito ay ang gawain ng **'Ama' na siyang MATALINONG BUHAY NG DAIGDIG.**

'Kapag pumasok kayo sa Kaharian ng Diyos, mayroon kayong magandang pakiramdam. Ramdam ninyo ay masaya at maligaya. Maiisip ninyo baga kapag ang isang babae ay naiwala niya ang kanyang pera at nagtatanong kung paano niya pakakanin ang kanyang mga anak? Ang babaeng ito sa bahay ay magiging luhaan at magwawalis nang maigi sa bahay na walang bahid man lamang ng alikabok- pagkatapos- nakatago sa madilim na sulok ay makikita niya ang pinahahalagahang piraso ng pilak at kaagad na matutuyo ang kanyang mga luha, siya ay magsisimulang ngumiti at makaramdam ng pagiging buhay at masaya na siya ay lalabas ng kanyang bahay upang tawagin ang mga kapitbahay para magdiwang. Kung saan inisip niya na naiwala niya ang lahat, siya ngayon ay mayaman pagkatapos ng lahat.

'Kaya ito ay kapag natagpuan ninyo ang Kaharian ng Kalangitan- ang Kaharian ng Diyos. Sa halip na luha at mga pagkatakot at gutom at sakit, natagpuan ninyo ang kapayapaan, kaligayahan, kasaganaan, at kalusugan ng Kaharian ng Diyos. Hindi na ninyo mararanasan ang anumang uri ng pagkukulang muli.

'Ang Kaharian ng Diyos ay maitutulad sa napakayamang tao na nagtitinda ng perlas. Sa buong buhay niya, hinangad niya na makatagpo ng espesyal na perlas na hihigit pa sa iba, ito ay walang bahid ng dungis at perpekto at siya ay kahihilian ng bawat magtitinda. Isang araw, natagpuan niya ang gayong perlas, maganda na hindi maiisip, perpekto higit sa lahat pa. Ipinagbili niya ang lahat na kanyang pag-aari, iniwan niya ang lahat na kanyang naipon, upang bilihin ang perlas na ito at masaya lagpas pa sa lahat ng panaginip.

'Ano ang ibig sabihin nito? Ang kahulugan ay ang lahat ng mga bagay na kanyang pinahalagahan sa kanyang buhay noong una- ang kanyang sagana sa kagamitang tahanan, ang kanyang mga pag-aari, ang kanyang paraan ng pamumuhay , saganang pagkain at inumin, masaya niyang isinuko ang lahat ng mga ito upang makuha ang kayamanan na lagpas pa sa presyo- ***ang karunungan*** na maghahantong sa

kanya sa **Kaharian ng Diyos** ***kung saan ang kaligayahan ay estado ng isip na hindi nahihipo ng panlabas na mundo sa lahat ng kanyang pangangalaga at mga pag-aalala.***

'Ang Kaharian ng Diyos ay nasa inyo, papasok kayo sa 'Kaharian ng Diyos' kung natanto ninyo nang lubusan na ang 'Ama' ay aktibo sa lahat ng oras sa inyo. Ito ay estado ng pag-iisip, ng pagpapalagay at pagkakaunawa na ang Katunayan ay nasa likod at nasa lahat ng mga bagay na namamasdan, ay ang 'Ama' at ay maganda at perpekto at ang lahat ng mga bagay na salungat sa kariktan, sa saliw, sa kalusugan at sa kasaganaan ay mga nilikha ng sa taong maling pag-iisip.

'Paano ako ay tumangis para sa inyo na nagdurusa, pero hindi ninyo kailangan na magdusa kung pakikinggan ninyo ang sinasabi ko sa inyo. Pero kailangan ko kayong babalaan na ang Daan na hahantong tungo sa Kaharian ng Kalangitan ay mahirap na sundin dahil ito ay nangangahulugan ng – una- kailangan ninyong harapin muna ang inyong 'sarili'.

'Bakit ito ay ang 'sarili' na kailangan ninyong harapin? ***Dahil sa inyong pagnanais na protektahan at itaguyod ang inyong pansariling kabutihan ay dumarating ang inyong makasariling mga pag-iisip, mga salita at mga gawain.***

'Maaaring itanong ninyo'Bakit kailangan ko na mag-alaala tungkol sa mga ito?' Kung ang sinasabi mo ay tunay, na walang parusa, na ang'Diyos' ay di nakakakita sa aming mga kasamaan,- pagkatapos bakit kailangan naming maging mapagmatyag tungkol sa aming paraan ng pag-uugali?'

'Maraming mga bagay dito na dapat matutunan na may kahirapan akong malaman kung saan magsisimula.

'**Tulad ng ipinaliwanag ko kumukuha kayo ng BUHAY mula sa 'Ama', samakatuwid, kumukuha kayo ng inyong kakayahan upang mag-isip at magmahal mula sa 'Ama'. Kahit na ang 'Amang Katalinuhan' ay mapanlikha, gaya rin ng inyong kamalayan ay mapanlikha. Sa inyong mga isip at mga puso ay sa katunayan ay hinuhubog ninyo ang mga plano ng inyong sariling mga buhay at mga karanasan.**

'At anong uri ng mga buhay ang pinaplano ninyo at binubuo sa inyong mga isip? Kung niyamot o sinaktan kayo ng iba, lumalaban kayo sa ibang paraan o sa iba pa, naniniwala kayo na kapag ang inyong mata ay kinuha, kailangang hangarin din ang mata ng kalaban bilang kapalit. Pinaniniwalaan ninyo na sinuman ang pumatay ay kailangan ding patayin bilang kaparusahan at kabayaran, naniniwala kayo na sinuman ang nagnakaw sa inyo ay kailangang magbayad ng presyo, na kung sino man ang kumuha sa inyong asawa, ay kailangang batuhin kasama ng inyong asawa. Naniniwala kayo sa pagbunot ng kabayaran sa bawat masamang bagay na dumarating sa inyong buhay. Dahil ito ay pantaong likas na manakit sa iba, at kayo ay tinuruan na lumaban, ang inyong mga buhay ay pagpapatuloy ng mga awayan, awayan sa tahanan sa gitna ng mga asawang lalaki, kabiyak na babae, mga anak, at mga kapitbahay, at mga pampublikong mga pinuno at sa pagitan ng mga bansa. Ang inyong **'Ama'** ay walang kinalaman dito sa digmaang ito sa inyong mga buhay, pero alam ang pag-aalala sa inyong mga isip at mga katawan na nagmumula sa mga digmaang ito pero walang magawa- walang makakapagpagaan ng inyong mga pasakit – hanggang kayo sa inyong mga sarili ang magpahinto ng digmaan. 'Kayo sa inyong mga sarili ay dapat na tumigil sa labanan at mamuhay sa kapayapaan sa inyong pamilya, mga kahanggan, mga nagbibigay ng trabaho , mga pampublikong pinuno at iba pang mga bansa.

'Iyan lamang pagkatapos, na maaaring mangyari ang 'Amang' GAWA NG PAG-IBIG sa inyong

mga isip, mga puso, mga katawan at mga buhay.

'Iyan lamang pagkatapos na makikilala ninyo at makikita ang Gawa ng Pag-ibig na natupad sa inyo- at para sa inyo dahil ng 'Ama'.

'Tandaan din ang dakilang BATAS ' INAANI NINYO NANG EKSAKTO GAYA NG INYONG ITINANIM'

'Hindi kayo makakukuha ng igos mula sa dawag, o ubas mula sa matinik na mga puno, o mag-ani ng trigo mula sa mga damo. Pag-isipan ninyo ito at unawain ang talinhagang ito dahil ito ay mahalaga sa inyo- hindi lamang ngayon- kundi sa paglipas ng inyong mga araw at mga taon na daratal, kahit tungo sa walang wakas.

'Kaya kung gusto ninyong baguhin ang inyong mga buhay,- baguhin ninyo ang inyong mga pag-iisip.

Baguhin ninyo ang inyong mga salitang nanggagaling sa mga pag-iisip na iyon.

Baguhin ninyo ang mga gawain ninyo na nanggagaling sa mga pag-iisip na iyon.

'Kung ano ang nasa inyong mga isip ang lilikha ng lahat ng inyong mga karanasan, inyong mga karamdaman, karalitaan, kawalan ng kaligayahan at dalamhati.

Sumigaw sa akin ang isang lalaki: ' Sabihin mo sa amin, Guro, paano kami mananatiling mapayapa sa aming mga kahanggan kung sila sa kanilang mga sarili ay ayaw magbigay sa amin ng kapayapaan?.

Ako ay sumagot sa kanya, na nakangiti: 'Kapag ang inyong kapitbahay ay pumunta sa inyo at nagsasabi na siya ay maglalakbay ng mga ilang distansiyang kalayo at ayaw na umalis na nag-iisa at nagtanong sa inyo kung makakasama kayo sa kaniya,- ano ang gagawin ninyo?'

Ang lalaki ay tumawa. 'Kung ang aking kapitbahay ay maglalayo sa akin sa aking ginagawa, ako ay hindi matutuwa. Sasabihin ko sa kanya na humanap ng iba na sasama sa kanya dahil ako ay abala.'

'At paano mararamdaman iyon ng iyong kapitbahay?' aking itinanong.

Ang lalaki ay nagkibit balikat. 'Hindi ko alam'.

'At sa sunod na oras na kailanganin mo siya na gumawa ng pabor sa iyo, paano siya tutugon sa iyong pagtatanong?'

Ang lalaki ay hindi na tumatawa. Hindi na siya tumugon.

Ang isa pang lalaki ay nagsabi: 'Siya ay manunumpa sa kanya at magsasabi sa kanya na pumunta sa kahit saan upang humingi ng tulong.'

Sinabi ko sa mga tao: Siya ay sumagot nang tama. At paano siya ngayon makakaramdam? Aking ipinukol sa lalaki na naunang nagsalita, nakangiti sa kanya.

Isang babae ang sumigaw nang malakas pa sa tawanan. 'Siya ay magsasabi sa bawat isa na makasalubong niya na mayroon siyang maramot at maykapighatiang kapitbahay. Maaaring gustuhin niya na sa ibang mga paraan ay saktan siya.

Mayroong mga sigawan ng pagsang-ayon at ako ay tumango: 'Oo, kanyang makakalimutan na siya ay minsang tinanong ng kanyang kapitbahay upang maglakad ng isa o dalawang milya at tumanggi siya. Hindi niya makikita ang BATAS ng PAG-AANI at PAGTATANIM na gumagawa sa kanyang buhay. Siya ang nagtakda ng pagkilos noong siya ay tumanggi na maglakad ng isang milya kasama ng kanyang kapitbahay at ngayon ay inaani na niya ang kanyang mga asal at mga gawa. Anong gamit na magalit siya kung siya mismo ang lumikha ng kalagayan sa kanyang sarili.

Ang mga tao ay tumawa at tumango at nagwika sa isa't isa. Hindi noon pa man sila ay nakarinig ng

ganoong karunungan ng pantaong pag-uugali. Dito ay ang sa pangkabuuan ay bagong katuruan.

Winika ko sa kanila:' Akin kayong pinapayuhan, kung ang inyong kapitbahay ay lumapit sa inyo para maglakad ng isang milya kasama nila o iba pa na makapagpapaalwan sa kanya at makapagpapasaya, una ay isipin ang tungkol sa kung ano ang gusto ninyong gawin niya sa inyo kung kayo din ay may pangangailangan? Paano ninyo gusto na tumugon siya sa inyong pakiusap?'

Bulungan ang namutawi sa kapal ng mga tao at aking nakita na kanilang naunawaan ang aking sinabi sa kanila.

'Sa totoo lamang, kapag ang inyong kapitbahay ay nakiusap sa inyo na sumama sa kanya ng isang milya, gawin ninyo ito na may kasiyahan, madaling pakikipagkasundo at maging handa na magpatuloy na gawing dalawang milya kung kinakailangan. Kapag tumanggi kayo sa mga tao, hindi ninyo nalalaman ito, pero hinihigpitan ninyo ang inyong mga isip at mga katawan na handa para protektahan ang sarili mula sa pagiging pwersahan sa anumang ayaw ninyong gawin. Hinihigpitan ninyo ang inyong mga isip at mga katawan at ang **'Ama'** ay nahihigpitan din at hindi makatupad ng **GAWA NG PAG-IBIG Nito** na nasa inyo, at mula sa paghihigpit na ito ay dumarating ang karamdaman.

'Muli, maaaring makasalubong ninyo ang iba na may matinding pangangailangan , na malamig at malungkot. Maaaring hingin niya ang inyong balabal. Huwag kayong dumaan lamang sa kanya at tumitig sa kanya.' Ang ibang mga tao ay tumawa. Alam nila na ito ang kanilang gagawin. 'Hindi, ibigay ninyo sa kanya ang inyong balabal, at kapag siya ay talagang giniginaw, ibigay din ninyo sa kanya ang inyong kayo. Umalis kayo na nagagalak.

Nagagalak? Pagtatanong ng isang boses na hindi naniniwala.

Tumawa ako at nagsalita: 'Oo, aking kaibigan- nagagalak! Una, dahil mayroon kayong balabal at kayo para ibigay, at pagkatapos ay nagagalak dahil natanto ninyo ngayon na kayo sa sarili ninyo ay nagkukulang sa balabal at kayo, ang inyong **'Ama'** na nasa inyo ay sa maikling panahon ay magbabalik sa inyo ng inyong balabal at kayo sa iba pang nakamamanghang paraan. Kung, bagaman, at naibigay ninyo sa kanya ang inyong balabal at kayo at pagkatapos ay nagpatuloy ng paglalakad, naghihimutok sa inyong sarili- 'Ngayon bakit ko ginawa iyon? Ako ay hangal. Ngayon ako ay giginawin sa halip na siya, at ang mga tao ay tatawa sa akin dahil ibinigay ko ang aking balabal at kayo at ngayon ay walang natira sa akin – at ano ang sasabihin ng aking asawa kapag ako ay dumating sa aming tahanan?.

Ang mga tao ay tumatango at tumatawa, nagagalak sa larawan ng lalaki na nagbigay ng kanyang balabal at kayo at pagkatapos ay naalala kung ano ang masama na ginawa niya sa kanyang sarili. Alam ko na malimit, ay tiniis nila ang kanilang mga sarili upang tumulong sa iba- at pagkatapos ay pagsisisihan ang kanilang pagkamatulungin.

Ako ay naghintay ng sandali at pagkatapos ay sumigaw sa malakas na tinig upang makuha ang kanilang buong pansin: 'Pero hindi baga sinabi ko sa inyo na AANIHIN ninyo gaya ng inyong ITINANIM? Hindi baga maliwanag na sinabi ko sa inyo na ang inyong mga pag-iisip, mga salita, mga gawa ang lumilikha ng inyong mga panghinaharap na mga pangyayari? Kaya ano ang gusto ninyong itanim upang anihin pagkatapos na maibigay ninyo ang inyong balabal at kayo sa estranghero? Gusto baga ninyo na ang inyong mga regalo ay muling maibalik sa inyo o gusto ninyong walang balabal at kayo sa mahabang panahon dahil iyan ang mangyayari sa inyo kapag nagpatuloy kayo sa inyong daan, nagagalit at masama ang loob dahil ibinigay ninyo ang inyong balabal at kayo. Ang inyong mga salita at mga gawa ay maseselyado, magiging matigas na

parang bato, ang karalitaan na dinala ninyo sa inyong mga sarili sa pamamagitan ng pagbibigay ng inyong balabal at kayo'.

Ang mga tao ay hindi na nakangiti at tumatawa, sila ay napakatahimik at masugid na nakikinig.

Tandaan, una ay gumawa kayo sa iba gaya ng gusto ninyong gawin nila sa inyo, pagkatapos magkakaroon ng kapayapaan at pagkakontento sa inyong mga isip at mga puso at ang **'Ama'** ay makagagawa ng **GAWA NG PAG-IBIG Nito** na nasa inyong mga katawan, mga isip at mga puso. Magbigay at magbigay nang may kasaganaan, at magalak na mayroon kayong mga regalo upang ibigay sa mga nangangailangan, dahil habang kayo ay nagbibigay ay gayon din na ang inyong mga regalo ay ibinabalik muli sa inyo sa paraan na mas kailangan ninyo. Magbigay nang may masayang puso, magbigay na may pananalig at karunungan na saan man at may pagkukulang sa inyong mga buhay, gayun din na ang **'Ama'** ay tutupad sa **GAWA NG PAG-IBIG Nito** na may kasaganaan sa inyo- at para sa inyo.

Huwag kayong gagawa ng anuman na may mabigat na puso dahil ang mabigat na puso ay siya ninyong patuloy na makakamtan.

Magbigay kayo ng bawat bagay na may nagagalak na ispiritu, na ang bawat bagay sa inyong buhay ay magdala sa inyo ng kaligayahan lamang at ispiritwal na mga pagkaunawa.'

Ang isang lalaki ay nagkomento: ' Ito ay labag sa likas ng tao. Ito ay likas na maging mapag-usisa tungkol sa hinaharap.

Ang mga damit ay mahal, ang pagkain ay hindi madaling dumarating. Ang buhay ay palagiang pakikipagtunggali.

Ako ay sumagot sa kanya sa malakas na tinig dahil siya ay nagsasalita lamang ng alam ko ay iniisip ng karamihan sa mga nakikinig.

'Pero hindi ninyo alam na may katiyakan na ang bukas ay kayo ay makikipagtunggali upang mabuhay. Hindi ninyo alam na bukas ay wala na kayong magandang trabaho, o iba pang bagay na darating sa inyong landas. Hindi ninyo alam ito-pero kayo ay gumagawa nang sigurado para sa inyong sarili na maaaring wala ng magandang trabaho o mga iba pang kahangahangang pagkakataon sa inyong buhay-dahil kayo ay lumilikha ng mga pangyayari sa inyong mga bukas.'

Siya ay galit. 'Ako ay? Paano ko gagawin iyon?'

'Hindi baga kasasabi ko lamang sa inyo? Humarap ako sa mga tao na tumatawa. 'Sabihin ninyo sa akin, paano ang lalaki na ito, sa itaas sa unahan, sa pulang kayo, ay lumikha ng kanyang mga bukas?'

Ang kapal ng tao ay tahimik, pagkatapos ang isang napakabatang lalaki, si Markus, ay sumigaw sa akin: 'Alam ko. Sinabi niya na siya ay maghihirap upang bumili ng pagkain at mga damit. Sinabi ninyo sa amin na kung ano ang aming iniisip at sinasalita ay siya naming makakamtan.'

'Tumpak" sabi ko. ' Ikaw ay napakatalinong bata. Iyong naunawaan. Mag-ingat ka na hindi ka makalikha para sa iyong sarili ng mga bagay na ayaw mo. At ako ay magiging masaya para sa iyo na maging aking disipulo kung ikaw ay mas may edad na at ang iyong mga magulang ay papayag.

Ang ibang mga tao ay tumawa- pero ang iba ay hindi. Nakita ko na hindi sila naniwala sa isang salita na tinuran ko.

"Hindi kayo makakapasok sa Kaharian ng Kalangitan sa pagiging mapag-alala. Kung kayo ay may kabigatan sa araw na ito, bakit magmamaktol tungkol dito? Ito baga ay makapagpaparamdam nang mas

maayos sa inyo kung kayo ay magrereklamo, ang inyo bagang pag-iyak ay makapagpapaliwanag sa inyong araw? At kapag kayo ay balisa tungkol sa inyong mga bukas, ginagawa ninyo ang inyong mga bukas na mabigat at masalimuot kahit na bago ninyo pa man makuha ang mga ito. Bakit ninyo gagawin ito? Anong mabuti ang gagawin ng mga ito sa inyo? Kailan ang pag-aalala ay nakapagdulot ng anuman sa inyo? Pwede ninyo rin na subukan na gawin ang inyong sarili na mas matangkad sa pamamagitan ng pag-aalala na kayo ay maigsi.

Hindi, huwag kayong manahan sa mga bagay na wala kayo. Manahan kayo sa mga bagay na **maaaring maging inyo** kung kayo ay tutungo sa**'Ama'** na nasa inyo at hingin sa perpektong pananalig , naniniwala na inyong matatangap- at sasabihin ko sa inyo na walang takot ng pagsalungat, na inyong matatanggap. Pero dapat na humingi kayo nang maayos- na naniniwala. Wala kayong matatanggap kapag kayo ay humingi pero kasabay noon ay nagtatanong kung kayo ay narinig o kung ang **'Ama'** ay **makakaramdam** na tulad ng pagbibigay ng inyong gusto. Ito ay pantaong paraan ng pagbibigay, pero hindi ng **'Ama'** na nagbibigay nang may kasaganaan at nagpupuno sa inyong mga kailangan.

'Ang **'Ama'** ay laging nagbubuhos ng regalo **Nito** sa inyo, mga regalo ng pagkain na masagana, mga kasuotan, bahay, mga kaibigan, kung kayo sa sarili ninyo ay may malinis na puso at isip, at kung kayo ay laging umaasa sa **'Ama'** bilang inyong suporta sa bawat sandali.

'Kung kayo ay nanalangin at walang natanggap, huwag para sa isang sandali, na mag-isip na walang **'Ama'** o ang **'Ama'**ay hindi nakikinig sa inyo, sa halip, kailangan ninyong tanungin ang mga sarili ninyo kung **ano ang nasa inyo** na humahadlang sa **'Amang' GAWA NG PAG-IBIG** para matupad sa inyo at para sa inyo.

'Kapag pumunta kayo sa altar upang manalangin o mag-alay ng regalo, at sa landas papunta doon ay naalala ninyo na nakipag-away kayo sa iba, lumiko kayo pabalik at pumunta sa taong iyon at makipagkasundo sa kanya. Pagkatapos, kapag dumulog kayo sa **'Ama'** sa pamamagitan ng panalangin, **kayo ay may malinis at dalisay na isip**, at kayo ay maririnig ng **'Ama'** at ang **'Ama'** ay makatutugon, nagbibigay sa inyo ng lahat ng inyong pangangailangan, sa kapayapaan at katahimikan ng inyong pagiging lalang.

'Kung hindi pa rin kayo makapaniwala na ang **'Ama** ay nangangalaga para sa kanyang nilikha, tumingin kayo sa inyo sa ningning ng mga bulaklak sa parang, gaano kagaganda ng mga ito! Ikonsidera ang mga maningning na pag-iisip na pumunta sa kanilang disenyo, sa kanilang kagandahan! Saan ninyo matatagpuan ang mga kulay na nakikita ninyo sa mga petal nito? Sa lahat ng kanyang karunungan, si Solomon sa kanyang sarili ay hindi nagkaroon ng kagayang magagandang kasuotan na magawa para sa kanyang sarili. Tingnan ang paraan ng mga bulaklak na nakakahalina sa mga pukyutan at ang mga pukyutan ay tumutulong upang magdala ng mga buto sa susunod na panahon, para gawin ang inyong mundo na maganda at magbigay sa inyo ng pagkain. Bakit hindi ninyo mapaniwalaan at ilagak sa **'Ama'** kung ang mundo na nasa palibot ninyo ay planado, dinisenyo at pinangalagaan sa kagayang kahangahangang paraan?

'Pero alalahanin- itong mga nabubuhay na halaman at mga puno, di tulad ng tao, ay hindi nagrereklamo tungkol sa kanilang lugar, at nakikita ang kanilang mga sarili na nagugutom at hubad, at kaya hindi ng mga ito 'napapawalang bisa' ang gawain ng **'Ama'** sa mga ito.

Ito ay kayo sa inyong patuloy na pagrereklamo at pagsasalita tungkol sa kung ano ang nagkukulang sa

inyo, ang inyong pang-aapi sa bawat isa, ang inyong pagpupumilit sa parusa, ang inyong mga kritisismo at pagtutungayaw, na lumilikha ng inyong kakulangan- at ng inyong mga karamdaman- palagi, araw araw.

Sinabi ko ang lahat ng mga bagay na ito sa inyo upang maghanda kayo, mga may sakit, para sa pagpapagaling. Hindi kayo mapapagaling hanggang maniwala kayo sampo ng inyong mga puso na ang paggaling ay mangyayari. Tandaan na ang karamdaman ng katawan ay nanggagaling mula sa sakit na nasa isipan , gaya ng inyong mainit na ulo, mga insulto, mga galit at mga pagkayamot.

"Ang Amang Pag-ibig' ay ang pinagmumulan ng lahat ng kalusugan, samakatuwid ay lahat ng mga pag-iisip at pakiramdam na salungat sa '**Amang Pag-ibig** ay nagdadala ng karamdaman.

'Gaya ng lahat ng inyong mga kasamaan at karamdaman ay nagsisimula sa isipan- **gayon din ang inyong kabutihan.**

Kalingain ninyo ang inyong kapitbahay kagaya ng sa inyong sarili.

'Pagpalain ang inyong kapitbahay kung nagkaroon kayo ng pagtatalo , ipagdasal siya kung masungit siya sa inyo, tulungan siya sa anumang paraan sa lahat ng oras, kahit na hindi niya iharap ang mukha niya sa inyo, dahil pagkatapos ay gumagawa kayo ng mabuti sa inyong isip at mga pagninilay, at mabuti ang aanihin ng inyong mga pagtatanim. Hindi lamang ito- inyong dinadala ang inyong isip sa saliw at tono ng **'Ama'** na nasa inyo, na **Perpektong Pag-ibig.' Sa ilalim ng mga kondisyong ito, ang 'Ama' ay makagagawa ng perpektong GAWA NG PAG-IBIG Nito sa inyo.'**

Noong matapos na ako sa pagsasalita, ang mga tao ay nagdala sa akin ng kanilang maysakit at batay sa kanilang pananalig sila ay napagaling.

****

Ang **LIHAM 3** ay higit na magsasalarawan ng mga **turo ng Kristo** at magpapaliwanag ng mga pangyayari na hahantong sa kanyang pagkakapako sa krus at kamatayan. Kanyang isinasalarawan sa nakatutusok na detalye, ang kanyang huling Hapunan kasama ng kanyang mga alagad noong matagpuan niya ang kanyang sarili na nag-iisa sa ispiritu dahil ang kanyang mga disipulo, hanggang sa huli ay umiwas na paniwalaan na siya ay mapapako sa krus. Paulit ulit, siya ay hindi naunawaan, at kanyang nalamang muli kung gaano kaliit na nagawa niyang magturo sa bawat isa sa loob ng kanyang tatlong taong **gawain ng pagmimisyon**. Siya ay maligaya na aalis!

Ito ay buong pagmamahal na hinahangad ng Kristo na ang mga LIHAM na ito ay mabilis na mailimbag at maipamahagi sa mga tao na naghahanap ng Katotohanan. Kung sisipi mula sa mga LIHAM , pakibanggit nang maliwanag ang pinagmulan :

CHRIST'S LETTERS, www.christsway.co.za, (Book Title: CHRIST RETURNS – SPEAKS HIS TRUTH)
MGA LIHAM NG KRISTO,
(Titulo ng Aklat: Ang Kristo ay Nagbabalik-Naghahayag ng Kanyang Katotohanan)